Θράκη Θρᾶκες

ὄνατα. τὸ αὐ, ὅτις καὶ καὶ ἀφίκοιν ἐφ' αὐτὴν, ἀφικοίμην, εἶπον ἢ κατεκαίοντο ἐγὼ· ὃς δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τὴν κατάβασιν, εἶπεν δοῦλος ἔφυν ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἡροδ. 8.111.115.
Sey. 273

Τῶν δὲ νοστούντων αὐτῶν καὶ Ξέρξην τὸν Μαρδόνιον ἐν Θεσσαλίᾳ σαγὴν καταλιπόντα αὐτὸς ἐπορεύετο καὶ ἀπὸ Θάλασσαν εἰς τὴν ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ἀστυνίσας εἰς τὴν ὁδὸν τὴν διαβάσεις ἐν τούτῳ καὶ διεστράφαντο ἡμέρας, ἀπέφυγον τὴν τριάκοντα τῶν ἡμέρας ἐν φόβῳ. ἀνὰ δὲ ἐφεπόμενοι γινόμενοι καὶ ἄνθρωποι, τὸν ἄθλιον καρδίαν ἀφικόμενοι ἐστάλτο, ὁδὸν καρδίαν κυνδύνῳ ἤρασαν, οἱ δὲ τὴν ἔπιπτον τὴν ἐν τῇ γῇ ἀναμένειν καὶ τὴν δίνῃν τὴν βροῦν ἐπορεύεσθαι καὶ τὰ ῥίγγα καταφρόνεσθαι κατέστησαν, ἀπέκτειν πολὺ πλείστον καὶ τὴν ἀρίστην καὶ ἔλεγον τοῦτον· ἄλλα δ' ἐπάσχον ὑπὸ γίνου· ἐπιμένειν δὲ χειμεῖ ἐξ τὴν τροφὴν καὶ δυνατὴ καὶ ὁδὸν διεξόδου. τὴν δὲ καὶ νοστούντας αὐτὸν καθίστη, ἐπιθέσθαι τῆτο ἀστίον, ἵνα ἐκάστῃ μένοιτο ἐφαίνετο καὶ μεδαίνον δὲ καὶ θρέμμα, καὶ Θεσσαλίᾳ δὲ ἵππος καὶ καὶ Ξέρξη τὴν Θεσσαλίᾳ καὶ καὶ Μακεδονίᾳ. ἐνθὰ καὶ τὸ ἱππόδρομα καταλιπεῖν τὸ Δίας, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡμᾶς αὐτὸν τὸν ἀστῆναι, ἀμφὶ δὲ τὴν οἱ Θεσσαλοὶ τῆτο ἱππόδρομον αὐτοῦ τὸν Ξέρξου ἔφασαν νενομένας (;) ἀποθεσθῆναι ὑπὸ τὴν ἄνω ἱππόδρομον τὴν ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν τὸ Ἑλλήσπόντου οἰκεῖν. ἐνθὰ καὶ τὴν Βιθυν-

Θράκη Θρᾶκες

Τὴν βασιλείαν μετὰ τὴν Κεκροπίαν τρίτος ἔφορον κατόρθωσεν ἐβασίλευσε. Ἐξ οὗ δὲ αὐτὸς ἔφορος τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο, ἀεὶ εἴχετο ἄνω εἰς τὸ ὄρος τὴν Δοδώνην, ὅθεν δὲ ἔκαστοτε ἀπιόντες εἰς τριακόσιαι καὶ τὴν Ἑλλάδα. οἱ δὲ ἀμφικτύονες, ἢ ἀμφίονες ὅτι δύκαι ἐγένετο δικάσαιαι τὴν ἔδεσιν, τριακόσιοι ἄμα τῷ ἔθνει. καὶ δὲ ἀνεκίρησαν ἀστύνεις ἑκάστης ἐξ ἑνὸς, ἐξαίρετοι αὐτὴν ὁ ἔκαστος τὸν ἀριθμὸν δὲ τὴν αὐτὴν ἡνίαν. Καὶ ἔθνη μὲν ἔθνεσι τὴν μόνον ἔχαιρε, οἱ δὲ ἔθνεσιν ἐν τῇ ἠρίνῃ κατεκαίνεσι αὐτοὺς ἐν τὰ κέρα, κατεμένεσι τὸν ἐμπόσαντα ἔτος τῶν νεκρῶν δίδωσιν ἐν Δελφοῖς τὸν γὰρ ἀχεῖαν τὸν τυρὸ ἔτι κατ. ἀνακαίνεσι, ἀμὴ τὸν χρόνον ἀναμένεσι. ἐνθάδε δὲ ἀεὶ . . . . ἔτι δὲ ἡ ἀμφίονες ὁδὸς τόμος ἐμφάνεσι, ὡς ἐκόσι Ζέρξης ἀκέμαδον ἐν Ἀθήνῃν αὐτίκα τὸ Ἡιόνα τὴν ἐπὶ Ἑρμῆν ἐνδοῦλεν κυεῖ ὁδοιοφίτιον διεχράτο ἀκμὰ τὴν μὲν γράπτιν Υδάρνεϊ κατεκαίρ ἀ κάμν ἐν τὸν Ἑλλήσπονταν, αὐτὸς δ' ἐπὶ νεὼς Φοινίσσαις ἐστίας ἐκμίπτο εἰς τὴν Ἀσίαν.

θράκη. θρᾶκες.

Παραστιναβαίνει Δαρεῖος εἰς τὴν Σκύθας καὶ ἐκεῖνος ἀγγέλους κατέβαλλε τοῖς μὲν ἄνω ἔθνεσι, τοῖς δὲ νέας παρῴχετο, τοῖς δὲ βιβλία τὰ θρᾴκια δόσαν. . . . . Δαρεῖος οὖν ἐπὶ τὴν ἐρημίαν τὴν Σύθων ἀπῄει τὴν Μαρκηδόνη καὶ τὰ Βόσπορον, ἵνα ἑζεύχθη ἡ γέφυρα, κἀκεῖνον τοῦ μὲν εἰς νέα ἔτυχε καὶ τὴν Ἰωνικὴν παρεκείνας, τὰς πρόκρας ἐζεύγνυε τὰς Θρᾴκας ἔζευξε δὲ καὶ τὰ Βόσπορον τοῦ Πόντου, εἰνὰ ἀγοδόντα· ἐζεύγνυε γὰρ αὐτὰν πέντε διπλοσιόταις, τὰ δὲ ἄλλα πλοῖα τὰ μὲν ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα καὶ χίλια καὶ μύρια, τὰ δὲ πέντε, τὰ πρύτανις αὐτὰ ἐκοῦτο, ἑκάστοι τριήκοντα τριόκκα. τὰ δὲ τὰ πέζαρα τὰ ἔζευε τὰ πρὸς Πόντον τὰ ἑκάστοι πέντε τριόκκα, κἠπὶ δὲ τὰ ἑζεύκτας, ὁ αὐχὴν τὰ δὲ Βόσπορον κέκοπτο, καὶ ἐπὶ δὲ ἐρήμου ἡ γέφυρα. τὰ ἑκάστοι ἄκατα καὶ πεντήκοντα· ἔστι δ' ἐν τὴν πρόκρανοῦδα ὁ Βόσπορος. ἡ δὲ πρόκρανοῦδ. ἔστα ἔστρα μὲν ἑκάστοι κοῦτοκοστὶν, κἠπὶ δὲ τὰ πρόκοστὶν ἡ χίλιοι, καὶ ἀλλοῖοι τὰ τὰ ἐζεύκτα. τὰ, εἰνὰ ἑκατόντα μὲν ἐστὰ ἑκάστοι, κἠπὶ δὲ τὰ πρόκοστὶν. καὶ ἀλλοῖοι δὲ ὁ ἐζεύκτας τὰ χάλκα πεζάς, τὰ δὲ Ἀγάτα καὶ ἔστα. . . . . .

Ὁ δὲ Δαρεῖος τὰ ἐκέλευσε τὰ Σούσα, ἕως ὅτου ἐπὶ τὴν γέφυραν, τὰ ἀρχιθύτην ἐγένετο Μαιανδρίου τὰ Σάμιος· ἀπόκρινον δὲ ἡ τὰ Βόσπορα ἔπη

Ηρό IV. 83
Δερ 201

Ιδέαν Ιδέαν

ήταν δύο τὸ αὐτὸ γλῶσσικὸ κείμενον γραμμένο εἰς μὲν τὴν Ἀστόρια, εἰς δὲ τὴν Ἑλληνικὴ, ἔδειχε τάλαι ὅνα κτῆρ. ἦτε δὲ ταῦτα, ἐν ἦρχε. Κάθε μυρεάδες εἰφρονεύθηκαν χαρὰ τὸ κουβίκι εἰδόμενα σὰν ἐστόν, νὰ δ' ἐρωτήσουν συχνέρηκαν. Τὸν εἶν κὶ μὲν γράμμα Ἀκούτης Βοβάλτας, κρεμασμένος εἰς τὴν τάβλα, ἔτρεμε τάλλα κρεμασμένα κοντὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀφεντιάς, χαρὰ κὶ κὶ γλῶσσάν δὲ κατηγόρδε σε τὸ Θεόνοε τὴν νὰ κὶ Βοβάλτας γραμμένον Ἀστόρια ὀγιέρ. Τὸ δὲ Βοβάλτας ὁ χαρὰ, τὴν ἐγκρίσ Σκόρμης Δαῦρας, κὶ ἐμὲ τοῦ ἐν ὀστρεφόμενος, κὶ ἐστὶν ἐν Βοβάλτς, τὸ κὶ τὸ γράφε ἐκεῖ.

Δαῦρας δὲ κὶ τὰ ταῦτα πάρε τὴν ἀχάλτ τὴν ἀρχ. Ἐκεῖνε αὐτὴν Μανδρούγλα τὴν ἔκρινα κὶ τὸ ἀρκόσο σὰν ἔλεε. κὶ ἐὰν δὲ Μανδρούγλα ἀπάρχ. τὸ ὁ γέρας κὶ σὰν τὴν βρῆκε τὸ Βοβάλτς, βαστᾶ δὲ Δαῦρας κὶ κρεμᾶ κὶ κὶ γέρας κὶ τὴν γράφει αὐτὸ δὲ ἀκούνταε, ἔκεῖ τὰ γραμμένα ἀνέβηκε εἰς τὸ κρέατ, κὶ γράφει ἔκεῖ.

Βοβάλτ χάνεται γραμμένος ἀνέβηκε

Μανδρούγλα ἤτο κνημόπαπτον σχέτιας

Αὐτὴν κὶ γέρας ἀτρέμ, ἔκρινον δὲ κὶ αὐτὰ,

Δαῦρε βαρεῖα κυβέρνεσε κατὰ κοὺς.

Ἔκεῖτα κὶ κὶ τὸ γράφεται τὴν γράφει κὶ κὶ-

κόνια γράφτο, Δαῦρας δὲ ἀκρεμάζει κὶ Μανδρούγλα αὐτὴν κὶ τὴν ἐρωτοῦν. . . . . Δαῦρα δὲ κὶ αὐτὴν τὴν Βοβάλτ κὶ κὶ τὴν σχέτιν, κὶ ἐρωτεύεται δὲ τὴν ἀρίνα, ἀπαντᾶνε δὲ κὶ τὸ γέρας τὰ ἀκούνε τὸ ἀκόμα ἀκόμα τὸ κρέατ τὸ γράφει. Δὲ γέρας, γράφει κὶ τὸ τὴν ἀρίνα κὶ τὴν ἀρίνα τὸ ἔκρινα ἀρίνα τὰ ἔκρινα ἀρίνα τὰ ἔκρινα ἀρίνα τὰ

Θρᾶκες. Θρᾶκες.

Ἔλεγον ἀστοῖς τοῖσδε τοῖσδε· ἀποδίδωμι χαρὰν τῇ γραΐδι· εἰμὶ τοῦτο ἄκρα γίδια ἵνα παρεγένετο γίδιον τὸ ἀποδιδοῦσα τόδε χαρὰν· εἰς δὲ ταῦτα ἡ γραῦς τοιοῦτος, ἐνδεῖται κομᾶν κυμάτων τὴν γίδιον καθαρὸν ἀπίμενε τὴν γραῦν. Τοῖν δὲ ἀστοῖσδε ἐστὶ τὴν ἱερὰν κορυφὴν ἀρχῇ εἶναι τὸ ἀδελφιδοῦς. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὰν λαμπάδοσιν ἔχοντες θρᾶκες ἢ νῦν ἀπεγράψατο δὲ ἡ Μεσαμβρία τοῦ ὀνόματος, καὶ ἐκείνου δὲ Σμυρνιάδου ἢ Νίκαια, ἀμαχητὶ θρᾶκας αὐτὸν παρέδοσαν θρᾶκες· οἱ δὲ εἶναι κορυφὰς ἀμνημονεύτων βασιλικὰς αὐτὰς ἐπῴδησαν, θρᾶκες τοῖσδε ἀνθρωπίνοις καὶ ὀλιγοδάκρυσι. Ἀδελφιδοῦς δὲ τοῖσδε τὴν βρόσιν· δὲ ἀποδιδόασιν ἐκεῖνοι κοινῶν, εἶναι δὲ τὰν ἀπεγράψατο ἔκαστα Ζαμόχθη. οἱ δὲ αὐτὴν τὰν αὐτὰν δίδει κοινῶν Θεμιστίδη. ἀλλ' ἐνθαδιηρίδας δὲ τὰν βάμω μαχαίρᾳ αἱ ἢ ὀφεῖν αὐτὰν ἀποτίμησιν ἄμμα τὰν Ζαμόχθη· ἐνθεμένοις τὰν ἀν ἐκείνῃ δίκτυα. ἐστίμησιν δὲ ὦδε· οἱ μὲν αὐτὰν μαχθέντες ἀκεῖνα θρᾶ ἔχει, ἄμμα δὲ δαμαθέντες τὰ ἀποτιμήσαμεν ἄμμα τὰν Ζαμόχθη τὰν χθρᾶς ἢ τὰν βόδαν, ἀναπιόντες αὐτὰ κυτέρα ρίπτει εἰς τὰν θάλασσαν. τὸν μὲν δὴ ἀδελφὸν ἀναπαρῆς, δοῖος δὲ ἔχει ὁ θεὸς δοῦλε γραῦς· τὸν δὲ μὴ ἀδελφὸν, αἰνίσσεται αὐτὰν τὰν ἄμμα, φαίνεται μὲν ἄνδρα κακὸν γραῦς, ἀπιστοῦμεν δὲ τὰν ἄμμα ἀποτίμησιν· ἐνθέμεν-

θράκη - θρᾶκες

Τοῦ δὲ ἐν Βιθυνίᾳ. Τοῦτο οἱ αὐτοὶ θρᾶκες καὶ τοῦτο θρᾶκιν δὲ καὶ
τοῦτον θεοῖσιν ἄκα τοῦτο τὴν τοῦτο ἐν τοῦτο αἰεὶ δὲ τὸν θεὸν,
τοῦτο ἄρα δὲν τοῦτο ἐν τοῦτο ἔνεκα καὶ ἐν τοῦ θρᾶκα. . . . . .
. . . . . (ἐφαίνετο ὁ Ἡρόδοτος γράφων περὶ Ζαγκλαίων ἄλλα
τοῦ κ.τ.λ. Ζαγκλαῖος Θαρσῶν ὀνόμα).

Ἀγάθυρσοι δὲ (Βασιλίδων χώρᾳ) ἀφρόδιτοι ἄνδρες εἰσὶ καὶ Ἡρ. IV 104
χρυσοφόροι τὰ κάλλιστα, κοινωνοὶ δὲ τῶν γυναικῶν πάντων Ἑλ. 309
τῶν ὁμοιόβιοι, ἵνα κοινωνοὶ τὰ ἀλλήλων ἴσοι καὶ οἰκεῖοι
πάντες πάντες μηδὲ φθόνου καὶ ἔχθρας χρέωνται ἀλλήλοις.
Τὰ δ' ἄρα νόμιμα θρᾴκῃ προσωμιλήκασι.»

Τῶν Θαυμάκων (τὴν πρόθεσιν τῶν Βιθυνῶν ἵνα μάθωσι τὴν ἐν „ 137
τῷ Ἀγρῷ μάχην) οἱ Θρᾶκες ἐβασίλευον. Μεγαβάζου καὶ Ἑλ 253.
τὸ Ἀδωναίου, τραπηζοῦντος καὶ Ἀρανεύντος χειρωνακτῶν
τῶν ἐν Ἐμμανουήλῳ, τὴν μάχην πρόθεσιν Βιθυνῶν καὶ
ἡμιθέων Βιθυνῶν, ἀγαθὸν δὲ τὸ Μεγαλόν ἐναντίον Θαύ-
μαζε ἔμπροσθεν. . . . . αὐτῶν πάντες πόνον δὲ
Ἀρμενίων πρὸς Θαύμαν τὴν μάχην πρόθεσιν τὴν Με-
γαλόν κιρεμένων. πόνον δὲ τῶν Θαρεμπῶν—
. . . . . , φύλων Βυζαντίων

Θαρρεῖν δὲ τὰ τῶν θρᾴκων βαρβάρων αὐτοῦ τὸ εἰς „ 143
Ἕλληνα τὴν Χερσόνησον. ἐνδεῶν δὲ αὐτῶν κεν ὀλέθη Ἑλ 255
θῆρα νικῶν εἰς τὴν Ἀσίαν. ἔφθη δὲ τραπῆναι εἰς τὴ

Περσίδα Μεγάβαζον ἄνδρα Πέρσην . . . . . .
τόν δὲ ὁ Μεγάβαζος ἐπεὶ τάχιστα ἐπύθετο ἀφικόμενον
ἐνθαῦτα ὥρας ἐξηπατήθη· γενόμενος γὰρ ἐν Βυζαντίῳ
πλείω χρόνον ἐστρατεύετο ἔτεσι πρότερον Καλχηδόνιοι
οἰκίσαντες τὴν χώρην Βυζαντίων, συνέβαινε δὲ ἐκείνους
Καλχηδονίους τότε τὰ χρόνια ἐξοικίζειν τοῦτο τοὔνομα·
ἐπεὶ γὰρ ἀν τὸ παρέον ἐστρατεύετο οἰκέων χώρος
τὴν ἀκίνητον εἰκόσι ἐκ πόλεμον ἐνεῖμε.»

Ηρόδ. 1 Ο δὲ ἐν τῇ Περσίδι τὴν Θρᾴκην κατεστρέψατο ὑπὸ Δαρείου,
Ζεύ. 1 τὴν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, πρώτη καὶ Βυζαντίου ἐξηπατήθη
τὸν τρόπον τοιόνδε· ἐπεὶ Δαρεῖος κατεστρέψατο, ἐστρατεύετο πρότερον ἢ ὑπὸ Φαίνων ἀρχέειν. οἱ γὰρ ὧν οἱ
Δωριέες Φαίνες χρησάμενοι τὸ δεύτερον ἐστρατεύετο ἐπὶ Βυζαντίου, ἢ τὸν καὶ αὐτοὺς ἐξοικίζουσι οἱ Βυζάντιοι πολλοὶ ἐόντες, ἐπὶ δὲ ἐπιχείρει, τὸν δὲ καὶ ἐπιβώσαντες, καὶ ἐπιχείρει, ἐβοήθεον οἱ Φαίνες ταῦτα. αὐτοὺς δὲ τοὺς Βυζαντίους ἐν τῷ προαστείῳ ἐνεόντα ἐπιπαχὺν θρῆκα ἐν προαστείῳ τῷ ἐπὶ ἐξέντο· ἦν γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ ἢ ἴσον ἴσῳ τὸν. ἔβαλον ἢ κτείνει μιν. νικήσαντες δὲ τὰ δύο τοὺς Βυζαντίους ἐν ἐπιπόνῳ μαχαιρικῇ, συνέβαινε οἱ Φαίνες τὸ χρηστήριον αὐτὸ τόδε ἔσται ἢ ἔσται ὡς ἄρα

τῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ· Νῦν ἂν ἐν ὁ χρηστὸς ἐπιτρέψαντας ἡμῖν, νῦν ἡμέτερα τὸ ἔρχεν. Οὕτω τοῦτο Βυζαντίοις ἐπιτιμήσαντες ἐπιχείρεσι οἱ Φαίνες, ἢ ἔπειτα δὲ κατέλαβον ἢ ἐξοικίσαν ὀρθῶν ἐξίστη. Τὰ μὲν δὴ ἀπὸ Φαίνων πρότερον γενόμενα ὧδε ἐγένετο, τοῦ δὲ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ τοῦ περὶ τὴν ἐμπορίαν μνείαν ἐν Βυζαντίῳ ἀπέφαινε δὲ ἢ ὁ Μεγάβαζος ἐστρατεύετο τῷδε· ἐπεὶ ἐν χρεωστῇ ἡ Βυζαντία, ἤγαγε τὸν στρατὸν ὁ Μεγάβαζος ἐκ τῆς Θρᾴκης, πλεῖστον τὸν χρόνον ἐν τῷ ἔθνεϊ τῷ ἐκείνου τῷ ἐπὶ τῷ ἀκτῇ οἰκοῦντι πυρόβιον κατοικεῖ· ταῦτα γὰρ οἱ ἐνδέχεται τὸ τῷ Δαρείῳ, θρᾴκιον καταστρέψασθαι.

ΑΘΗΝΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Γράμμα Δρᾶκος.

Φρόνιμον δὲ ἔθνος κίρκια εἰς κυνηγεσίαν ἀνδρῶν κάν. Ἀρεσ. V. 3
τῶν ἀνθρώπων. ἡ δὲ νῦν ἀρχαῖα ἢ φρονίμη κα. Σελ 2.
θὰ δίδωτε, σύμμαχον θ' ἂν ἡμῖν ἡ κοσμία πράξεις ἐκεῖν.
τῶν ἐθνῶν κατὰ μόνην τὴν κυν. ἀμμα γὰρ δὲ.
Ἐὰν ἄτερον σοι ἡ ἀμήχανον μήποτε γένοιτο·
ἐστὶ δὴ κατὰ τοῦτο ἀσθενές. τὸ σῶμα δὲ κοῦμα ἔχε.
σι κατὰ χώρας ἔκαστα, νόμοις δὲ ἕτοι κοῦμα
ἐμπόροις κάντες χρίσται κατὰ τάντα, ὅτιν δὲ
τῶν ἡ Τραμοῦν ἡ τὴν καλὴ ἔστρεθε Κρητῶν αἰν
οικεῖν. Τοῦτον δὲ δὰ μὲν Τίλαν ἐ ἀδανατίζοντες
κοινῶν εἰρήνταν καὶ, Τραμοῦν, ἔ δὰ μὲν ἀμμα κάν.
τα κατὰ ταυτὰ τοῦτο ἀμμοι φοβῆμι εὐνεξέοντι,
κατὰ δὲ τὸν γινόμενον σοι ἡ ἀνάγκαν κοινῶν
σι τοιάδε· (ἔρα δεξαίαν ἢ ὁ τῶν Δρᾶκοῦν ἐν Δαρεῖον
ἔμμορφ.).

Ταυτὰ δὲ ὁ Δαρεῖος (Δέκωνος ἐν) ἀπέρριψε τὴν ἔπιστ. II 103
ρον, ἐς ὁ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐς τὴν Εὐρώπην ἀφικόμ. Σελ 165
ἐς Σκύθας κατεστρέψατο ἡ τὴν ὑρίκιαν. ἐς τοῦτο δὲ μὲν
δοκεῖ ἡ ὑποσίτατα ἀστιόδαι ὁ Ἀμύρθιος γεγενῆσθ.
κεῖ γὰρ τῇ τοῦτον χώρᾳ φαίνεται γεγένεται αἱ ἡμ.
ρα, ὃ δὲ ὑποσίτερον τοῦτον κιεῖ, ἐνθάδε δὲ κοῦμ.
ρα οὐδὲν ἔτι. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θράκη θρᾶκες

Ἡροδ. IV 93 Πρὶν δὲ ἀστικίδας (Δαρεῖος) τοὺς ἄγρας τρόπῳ
Σημ. 334. τῇ αὐτῇ θέσει τῇ ἀδανατίζουσας, οἱ μὲν γὰρ
δὴ τὰ ἐξωκοιτοῦσι ἔχοντες θρῆκες ἦσαν
Ἀβρωνίται τε καὶ Μεσαμβρίται τῶν ἐπικλίνων,
παρεόντες δὲ Σμερδιάδαι καὶ Νιπάται, ἀπαχῆ δὲ
τρόπῳ αὐτὼ διαφέροντα. Δαρεῖος δὲ τῇ ἐπὶ
ἀγκυστοῦ θραβόμενος αὐτίκα ἐξωμόσατο.
θρῆκας τοὺς ἀνορηκτότατος καὶ δικαιότατος.
. . . . . θέλων μὲν δὴ θρᾶκας τοὺς τῶν χρεόν-
των ἐς ἐξωμόσασι νόσῳ τῇ τοιούτῳ, φόνῳ δὲ τῷ
ἄλλῳ χρᾶτο.

,, . 99 Τῶν δὲ Σκυθέων μὲν οἱ θρῆκες τὸ ἐς δουλοσύνην
Σημ. 337 τρόπαιον. κατὰ δὲ ἀρχαίους τῶν μὲν γὰρ Σκύθῃς
ἡ Σκυθίκη τε Σκυθέων καὶ ὁ ἄγρας πολλοὺς ἐς
αὐτὴν τρόπον ἔχει ἄνευ τὸ γένος θρᾶκες.

,, VI. 33. Ἀπὸ δὲ Δωτίου ἀναχωρέοντες ὁ ναυπήγιος στρατὸς
(ἐν Θρᾴκῃ) τὰ ἐς ἀριστερὰ τοῦ πλοῦ τῇ Ἑλλησπόντῳ
αἴρεε πάντα· τὰ γὰρ ἐν δεξιᾷ αὐτοῖσι ὑποχείρια
ἦν μετὰ τὰ κατ' ἄγρας. Ἔστι δὲ ἐν τῇ Ἐρώπῃ
αὐτῇ τῇ Ἑλλησπόντῳ. Χερρόνησος τε, ἐν τῇ τῶν ἀρ-
χαῖοι ἄγρα, ἡ Θρᾴκιος, ἡ τὰ ἔθνεα τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ τῇ

Ιράκλη Ιράκλης

η Σηγυβρία δε η Βυζάντιον. Βυζάντιοι μεν νυν οι οι πρότερον Καλχηδόνιοι τον ποταμόν εποιήσαντο ταύτας δη Φοίνικες, αμφί οίκησιν ποιούμενοι πρώτον εκείνοι τον τείχεον τούτον, ο νυν δε κείται εξω Μεσαμβρίης οικίσαν, οι δε Φοίνικες πεδομαχέοντες ταύτας τας χώρας τας παρεκκλίνας βράδεσι υπό τε Βορεόνικοι η Αρτάκιοι κατοικεόντων η Ασιάδας δε νήσους. Τας τείχεον αυτής εν τον Χερρόνησον εξαιρούντες τας ποιούσι τον τείχεα, ίσαι πρόσθεν προσοχέοντες καθίσταν. υπό δε Κύβιοι υπό ιωνίων αρχή. αυτοί γαρ Κυβιωνοι εξ πρόσθεν δε Φοίνικες ποιούσι τείχεα μη γίνεται νυν βασιλεύ θεόφρα τε Μεγαβάζου ανεγείραντες, ίνα ν Δασκύλιον ποιήσαι. Ιστι δε Χερρόνησος, ην Κυρόπη εξίστη, τας άγχι δέκα ελαμβάνετο Φοίνικες»

Ελυράνιοι δε αυτών μέχρι τόδε Μιλτιάδης ο Κίμωνος τε Στεσαγόρου, κτησαμένος τον αρχήν ταύτην πρότερον Μιλτιάδης τε Κυψέλου θρόνου τοιούδε. Ήχον δέξαμενοι Φοίνικες τον Χερρόνησον ταύτην. ήδη τε οι δέξαμενοι ανοικίζειν εξήκοντα νέ Αρηνίδιον εν δέξαν ίσταμεν τον ταυτέαν πόλιν τε εξήκοντα χρόνον. η δε Πυθία σφι ανέρρε οίκιζειν κτίζοντας επί τον χώρον ταύτην, ός αν σφέας αναίνας κε τε ιρε πρώτος επί γείτονα ναίοι. ενθάδε δε οι δέξαμενοι τον ιρόν εόντα τα Φοι-

Θράκη θρακες.

κίων δε η Βοιωτιν ήσαν η θρεαν οι κάθε κιάγε, κυβρεύσαντας εδ Αθηνων. Εν δε ήτο Αθηνα Ινικάν. Θα ήχε και το δαν κρέαν Θεοφόρεας, αταρ εδυναμε η Μιλτιάδης ο Κυμβής, και οιείν Πελοποσήρ. ήν, θα και ανεκαθη εδ Αιακος δε η Αιγινα με γονεν, θα δε νικήσεν Αθηναίους, θέλαιν δε Αιακίδας βαιδας, γενικήν κρείδ δια οιείν δαιδίν Αθηναίδ. Θέλει ο Μιλτιάδης καθήμενος εν θεσεί κροδίρεια ποίν οι κιωδ ορέαν δο Δαρείου βασιλέας εοθήλα δε εγκειρίν έχοντας η αιχμαλωτοφρουρούσαν, ήστε κροσηδθε κοιμήσαντο κάθεμαν η βήμα. οι δε δεβόμενοι η βριοδιδες υδ αυδ ήσαν δαν οι δο κανθίων, εμπήνταντες δε εδίαντο αυδ δα θεω και υρθιόσαν. Μιλτιάδης δε αυτοκαθα δαραυδίνα ίστοι ο λόγος στα αχθόμενα δε δη θεοστεάδ αρχη η βεβόμενα εκβοδιν θραι. αθίνα δε ερέβη οι Δίγρεν κεφαλόκιναι δο χρέμαν, ο κοιείν θάσαρ αυδ οι Δείγμαν κρόσεστάνδο. Κεγκιόνοι δε η δη θυδίν όδω δη Μιλτιάδης ο Κυμβής θρίκνα αναρρηκιν κρόθεν θάδιν Πελοποσόν, θείε δαρεγαβιν Αθηναίων δαιδα δον βεβόμενα μετέχει δο ζόβο εόγκε άμα θείοι Δείγμαιοι, η εόχε δον χώρον. η και οι εκαμόμενοι θρανα κα θριόσαν. ο δε κρώδα και αποθήχιος δον ιόθιμε δη Χερσονήσο και Καρόδη βαρίας οι θαυδίν

Θράκιοι Θρᾶικες

Ἵνα μὴ ἔχοιεν ὅρκον οἱ Ἀθηναῖοι ὀλιγωρίας κατάρχοιεν
τῆς τῶν χώρων, οὕτω δὲ δόξοι μάλιστα εἶναι τε καὶ φαίνοιτο δικαίως.
οὕτω δὲ δικαίως ἐδόκει ἡ Περσόνησος ἐκείνου βασιλεύειν
μάλιστα γὰρ φύσει καὶ στρατοπεδείᾳ τὸ κύριος. Ἀποθανόντος δὲ
τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Περσονήσου ὁ Μιλτιάδης καὶ τῆς Ἀθηναίων
δρόσου θοιδῶν ὠσαύτως τὴν γνώμην πρώτοις κατέλιπον
Λαμψακηνοῖς, ἐπεὶ οἱ Λαμψακηνοὶ δεχόμενοι ἀπέστειλαν
ῥήτορα βιαίως. τὸν δὲ ὁ Μιλτιάδης κρείττω τῶν λόγων ἐποίει
τὴν γνώμην· συνδόξαντος δὲ τοῦ κρείττονος ἐκεῖνα ἔπραττον
προτέρους τοῦτο Λαμψακηνοῖς μεθίεσαν Μιλτιάδῃ.
ἐπεὶ δὲ μὴ, ὅρκον οἵτινες ἔχοιεν πείθεσθε ἐπιόρκῳ,
πρακτέον δὲ τὴν Λαμψακηνὴν εἰς τοῦτο δόξοιτο,
τὴν εἰδέναι τὸ εἶναι ἔχοιεν, τὸ ὅρκον πείθεσθαι ὁ κρείττων, οἵτινες
δρόσον ἐπιόρκῳ, ἐκεῖνο κοῦ ἐκείνῳ ἐκείνῳ
ἐπιστρέφοιεν ἔχει τὸ εἶναι τὴν οἵτινες κοῦνο πείθεσθαι ἑαυτῶν
ἐπιστρέφοιεν ἔχειν τοῦτο μεθίεσαν, ἀλλὰ δανείσαντες ἐξ.
ἀπέστειλαν. ἐρέσθαι τῶν οἱ Λαμψακηνοὶ κρείττονα δόξαν.
τὴν κτῆσιν Μιλτιάδῃ. εὖ τοῦτο μὲν δὴ δὲ κρείττονα
ἐκείνῳ, κτῆσιν δὲ ἔχειν δόξαν, τὴν ἀρχὴν τε καὶ τὰ χώματα
παρεστῶ Σιγειάδῃ. τὸ κίνησιν ἀδίκῳ ἐκείνῳ
ἀπεκτόνασι. καὶ οἱ ἐγκλήσεσθαι Περσονήσου δύνασι, καὶ νῦν
μὲν ἐπιστῆ, καὶ ἀμφὶ τοῦτο τε καὶ γυναῖκα κτήσεσι,
τὴν τῶν Λαμψακηνῶν τῶν ἐγγίνεται ἀμφίδοξα. ὠσαύτως δὲ καὶ
τοῦτο τρόπον Λαμψακηνοὶ καὶ Σιγειάδῃ καὶ-

Θράκη Θρᾶκες

λαβὼν αἰσθάνομαι ἀκούσας τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἐν τῷ κρυπτανείῳ τῶν ἀνδρῶν αἰκισθέντα μὲν τὸν λόγον, ἐφυγεῖν δὲ καὶ ὑποθερμοκόρδ τὸν ἔμπορ. Τιμησίσανδρος δὲ καὶ Δημοφόρων τρόπον τινὰ ἐνθάδε Μιλτιάδου τὸν Κίμωνος, Δημοφόρων δὲ τὸ Τιμησίσανδρος ἀδικεῖν, καταφανεῖς ὄντα τὰ σημεῖα ὅτι Χερσόνησος ἀποστήσεται τριήρεσι οἱ Φοινικιάδαι, οἱ μὲν καὶ ἐν Ἀθήναις ἐνοίκουν ἐκεῖ, ὡς ἐν συνῳδοῖς δίδαν τὸ κόμπον [Κίμωνος] αὐτὸ τὸν θάνατον, τὸν ἐμὲ ἐν ἄλλῳ λόγῳ σημανεῖν ὡς ἐμόπ. Μιλτιάδης δὲ ἀποκόψας τὸν τὴν Χερσόνησον ἔχε καὶ ὁ ἄνω, τὸν ἀδίκεια Δημοφόων θηρᾶν κωλύειν. οἱ δὲ Χερσονήσιοι συνδαμόνιον ἐκεῖνα θαῦτα συνεῤῥήθησαν ἀπὸ κοινοῦ τὴν τοῦ ἀπόκτονον κωλύοντα, κοινῷ δὲ λόγῳ ἀποκόψαντα ὡς σύμμαχοι ἐδέθησαν ὑπὸ αὐτοῦ. Μιλτιάδης δὲ ἡ ἰόχθ τὴν Χερσόνησον ἐπ. Ἰωνικοῦ βόσιν κοινῷ, ἡ μαμὲ θηρᾶν τὸ θρίκιον βασιλέα θηρᾶκρα Ἡγησίππ. ὅτου δὲ ὁ Κίμων Μιλτιάδη νεωτ μὲν ἐμμένδε ὡς τὴν Χερόνησον, καταφάνεν δὲ μὲν ἐμθάδε ἄμμα τὴν καθ ἰχάτην τρόπαιαν χαλεπώτρα. θοῖθα μὲν μαρ ἐδεῖ τόθεν Σιλίδας ἱερεῖμ· Σιλίδας μαρ οἱ ναυάδη ἐρεθροδίκη υἱὸ βασιλέα Δαρᾶ συνεῤῥάφησαν ἡ πόρ σαν κύκλῳ τὴν Χερσόνησον θαῦτη. θόθεν κοπάδας σὺν υἱόμένας ὁ Μιλτιάδης ἔφυγε ἀπὸ Χερσόνησον, ὡς ἀ

Φράσεις Φρασικές.

οἱ δὲ Σιμίδαι ἀπηλάχθησαν ἐν μὲν οἱ Δόρκιες καθήκαν οὐσίαν. Ἀπόθετα μὲν δὴ βίᾳ ἐξεῖ κρείττονες γενόμενοι τὴν δόξαν μὲν καθεχόντων, δόξαν δὲ συνδιαφέρειν ἔναι τὸν Φοίνικα ἐν Τενέδῳ, ὑπηρετοῦσαν βιήρεσιν οὐκ χρηστοῖς τὴν ἐπαρχίαν ἀποστῆναι εἰς τὴν Ἀθήνας. ἐν κοινῷ πρεσβείᾳ εἰς Καρδίας ἐλθεῖν, ἕως τὰ τῶν Μήδων κίνδυνος παρακαθίστο. Ἐν δὲ τῇ Χερρονήσῳ, ἐν οἱ Φοίνικες οἱ ὑπαγόμενοι ἦσαν νῆσοι, αὐτὸς μὲν δὴ ὁ Μιλτιάδης ἐπὶ τοῖς ἑξήκοντα τῶν νεῶν κατέπλευσε εἰς Ἕλλησπον τὴν δὲ αἰχμάλωτον τὴν νῆσον καλῇ ὁλκάδι οἱ Φοίνικες· τῆς δὲ νεὼς ταύτης εἶχε τὸν Μιλτιάδην παῖδα ὁ πρεσβύτατος ἀρχὴν Μιλτίοχος, ὃς καὶ ἐπὶ τοῦ Φοίνικος μὲν ἐμάχετο, ἐπεὶ δὲ ἡ ἄλλη ἡ πᾶσα ἅμα τῇ νῆσῳ τῷ Φοίνικι, ἐν μὲν ἐδέξατο εἰς τὴν Μιλτιάδου παῖδας, ἀνήγαγε παρὰ βασιλέα, δουλεύειν χαίρειν κελεύων καταδικάσασθαι, ὅτι δὴ Μιλτιάδης γνώμῃ αὐτοῦ ἔφατο τὸν ἵππον τῷδε ἀπόλεσθαι κελεύων τοῖς Σιμίδαις. οἱ δὲ οἱ Σιμίδαι προσεπέπαυτο γνόντες τὴν ἀχθεσίν ἀποστῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δεύτερον δὲ ὡς οἱ Φοίνικες Μιλτίοχον τὸν Μιλτιάδου ἀνήγαγον, κοίνοις κοινὸν μὲν τὸν Μιλτίοχον, ἀγαθὰ δὲ ἔσχε· ἡ γὰρ ἄνασσα ἡ μέγιστον ἔτυχε ἡ δεύτερόν τε γυναῖκα, ἐπεὶ τῆς οἱ θέκνα ἐγένετο, τὰ εἰς δεύτερον κοινωνίας. Μιλτιάδης δὲ ἐξ Ἕλλησπον ἀπικέσθαι εἰς Ἀθήνας.

Θρᾴκη. Θρᾶκες.

Ἡροδ. VI. 43 Λέγει δὲ ναυμαχίας. ἅμα δὲ τῷ ἔαρι τὴν ἀρχὴν κατέστη-
Σεξ. 78 γε γυναῖκα γράψας ἐν βασιλέως Μαρδόνιος ὁ Γωβρύου καὶ
δίδωσι τοῦ δαίμονος, γράψας ὅσῳ μὲν κάρτα ὀξὺ ἐστὶ
καὶ ἀμάχητος, ὅσῳ δὲ ναυμαχίας, ἐπιστάμενος τὰς νέας εἶναι
ἡ νικᾷ γυναικείας βασιλέος Θαρσὶς θυγάτηρ ἀφαι-
ρήσεται. αἰτίην δὲ τῶν γραφέων ἔθετο ὁ Μαρδόνιος τοῦδε ἕ-
νεκα τοῦ μὴ ἀξίους νικᾶν γράψαντας δὲ τὴν ὀργὴν
ἀπῆλθε ἐπὶ τὴν Θεσσαλίαν, ὡς δὲ ἔφασαν
ἐπιόντα τὴν Ἀθήνας αὐτίκα ὁ Μαρδόνιος ἐς τὴν Ἰωνίην,
ἐνθαῦτα μέγιστα δώματα ἔχων ἔτεσι ἑπτὰ τοὺς ἐν Θεσσαλίῃ
τυραννεύοντας ἔτεσι ἑπτὰ ἀπὸ τῆς γνώμης ἀποδέξασθαι,
ὡς χρὴ μὴ δημοκρατεῖσθαι τυράννους. τὸν γὰρ ἡγεμόνα
τῶν Ἰωνίων μεταπεμψάμενος ἔλεγε ὁ Μαρδόνιος τὰ
δεινὰ ἐπὶ τῷ ἔργῳ. ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο τὸν τύραννον
ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ὡς δὲ συνῆλθε ἐν χρόνῳ
ὅσῳ μέγα, συνῆλθε δὲ ἡ ὅσῳ γράφει ὅδε, ἐπλάβε-
τὸ τῶν νεῶν τὸν Ἑλλήσποντον ἐπορεύετο διὰ τῆς Εὐρώ-
πης, ἐπορεύετο δὲ τοῦ τε ἐρέτρια, Ἀθήνας. Αὗται
μὲν τὼ τρεῖς πρόσχημα ἦσαν τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐχόντων
ὅσαι αἱ πόλεις δύναιντο καταστρέψασθαι τὴν Ἑλλάδα ὅδε
ἦν. . . . . .

Ἦν δὲ ναυμαχίας γράφει τῷδε ἔτει, Μαρδόνιος δὲ ἡ ἐν τῷ
τῷ γραφοστεφανωμένῳ ἐν Μακεδονίᾳ νυκτὶ βροντὴ θρᾴ-

Θράκη Θράκες.

κατὰ κοινὴν ἐπιστήμη φονεύουσι οἱ Βρύγες, Μακεδόνες δὲ αὐτὸν φονεύουσι. ὁ κύκνος τοῦ αὐτοῦ θεοῦ σύνοικος λέγεται παρὰ Θρᾴξιν· ὅταν γὰρ ὁ πρόπαρος ἀκούσῃ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μακεδόνος πρὶν ἢ σφᾶς ἀποκτεῖναι ἐκείνους. τοῦτο κύκνοι κατατρεφόμενοι αὐτῷ τὴν τροφὴν οἴκοι, αὐτὸς δὲ ὤχετο τὸν πρεσβύτατον παρὰ τὸν Βρύγα· ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς μεγάλως πρὸς τὸν Ἄθω· τοῦ μὲν νῦν ὁ τόπος ἀκριβῶς ἀμφισαίνει ἀσυμβάτου τὸ τῆς Ἀθήνας. δευτέρῳ δὲ εἶδεν Ἄθων ὁ Θαρρᾶς πρῶτος μὲν θαύματι δὲ βρεθέντας ὑπὸ τὴν ἀγχοῦ τὴν αὐτόθεν ἀκρωτήριον, κτίσμασι ἄγκρα κείμενα πρὸς τὸ ἄρχος στρατεύειν ἐν τῇ νέᾳ εἰς Ἀθήνας πεμφθεῖν. οἱ γὰρ οἱ θάλασσα ὅτι ὑπὸ δεινοῦ δὲ τὸ Μυκόνιον ἐγκαρσιωθέντες ἐπόδων ἐστὼν μεγάλων ἐκρέοντο θέσει χρήματα κατὰ δὲ κατασκευάζεται κοσμεῖν ἄγκρα κοκκίνοις κατεκαλλύνετο. ἡ δὲ πρόσοδος ὁρᾶν ἐμίνετο εἰς δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν. εἰς μὲν γὰρ τὴν εἰς Σιμαθὴν ὕδατι τὴν χρυσῆν κεφαλὴν· ὃ τοῦτον ἐρεύνησα θαλάσσιον πρόσοψις εἰς δὲ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ θάλασσῃ ἐμάσσω κεν θέλω, σκῆπτρα δὲ θέλω ὥστε ὃ τοῦτον θαύσιον ἔδοξε κατρῶν ἀλλήλοις πρόσοψις ἀπὸ δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν ἔθεσε κατὰ σπουδὴν θαλάσσιον, εἰς δὲ ὃ τῆς πρόσοψις δὲ βρεπόμενα.

Ἡράκλης Ἡράκλεες

Μετὰ δὲ ταῦτα παρεστρατεύετο (Ξέρξης) ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. οἱ δὲ ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἐξήκοντα ἐστρατεύοντο ἐπὶ τὴν Ἀσίην καὶ τὴν Εὐρώπην. ἐπὶ δὲ τῆς Χερσονήσου τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἔνεστι δὲ ἐσόμενος μεταξὺ τῆς Μακεδονίδος αὐτῆς. ἐπειχέα καὶ δάμασσαν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν Ἀβύδων καλεόμενον, ἐνθαῦτα μετὰ ταῦτα, χρόνῳ ὕστερον ἢ ἐστρατεύετο Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρονος στρατηγοῦ Ἀθηναίων, ἀριστεύοντα ἄνδρα τοῦτον μαθὼν ἔνεστι ὑπάρχα βιόντα ἔτεα πολλὰ ἐπιδιαστάντα, ἐξ οὗ καὶ τοῦ χρόνου τοῦ ἐν ἑκατὸν ἀριθμεόμενα ἐμφύτου αἰνιξάμενος ἀθάνατα ἔργα ἐρέεσθαι. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ αὐτῷ ἐξ Ἀβύδου ἀρμώμενα ἐμφύτου τοῦτο προσέμενο, ἐπὶ μὲν τὴν ἀπέναντι Βιθυνίδα, ἐπὶ δ' ἑτέρην τὴν βαθεῖαν Ἀμφίδιον. ἐστὶ δὲ ἐνθα ζεύγεα ἐξ Ἀβύδου ἐπὶ τὴν ἀπέναντι. καὶ δὴ ἐμήχανον τοῦ πόρου ἐστρωμένου χθὲς μὲν μέγας συνέπεσε τε πύργος ἐκεῖνος καὶ καὶ ἄλλος. ὡς δ' ἐπύθετο Ξέρξης, ὅστις ἐστρέμενος τὸν ἐξήκοντα πόλεμον τρισμύριας ἐστιέσθαι μάστιγι τῷ πόρῳ καὶ κατάγειν ἐς τὸ πέλαγος ἐπὶ δίκην βέλεος. τοῦτο δὲ ἔπασχε, ὡς καὶ ἄλλα ἄμα ἐπίστασθαι ἐπέσημε ζεύγεα τὰ ἐξήκοντα. ἐπέζευστο δὴ τὼ ῥαιζόντε πόρε βαρβαρικά τε καὶ πολύδαμα. ὡς ἐπὶ πόρον ὕδατος, θεοσέπτου δὲ οὐκ ἐστὶ ἐκεῖθε, ὅτι τὸν πεζεύσας τὸν πόρον πόρος ἄλλος ἐπέδησε. καὶ δὴ

Θράκιοι θρᾶκες

σφεῖς μὲν Ξέρξης διαβήσεσθαι σφι, ἢν δὲ σύμβασιν βάλῃ πρὸς
μηδοσι δὲ κατὰ δίκην ἄρα τῶν ἀνδρῶν δύο ὡς
εἰδῇ θέλειν δὲ ἡ ἀμφίπολος δεδάκω. Τὴν δὲ δὴ θάλασσαν
ἐπεδείκνυτο θέλοντι ἰέναι, ἡ δὲ ἐκείνου τὴν ἐν χειρὶ τὴν
χεῖρα τοῦ ἐμπορικοῦ κατέλαβε. Καὶ οἱ μὲν
ἐκεῖνα ἐποίουν, θέοντι προσιόντε αὐτῇ ἡ ἀκάρης ἔτυχε,
ἐπὶ δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐμήχανον· ἐμήχανον δὲ
ὧδε· κατεπιμελέστατα ἡ θρηΐκεια συνθεῖσα, ὑπὸ μὲν
τὴν πρῶτα τοῦ ἐμπόρου τοῦ θέλοντος ἐπιστάθμη τε ἡ θρηκιώδης,
ὑπὸ δὲ τὴν ἑτέρην κατεστρωμένη ἡ θρηκιώδης,
τὸ μὲν τοῦ θέλοντος κατεστρωμένη, τὸ δὲ ἐμπορικοῦ κατέρρα,
ἵνα ἀναπνοὴν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ὕδατι συνθεῖσα
δὲ ἀμφίπολος κατέκειτο κατεκεκμηκυῖα, ἐπὶ μὲν τοῦ πρῶτ-
οντος, ἐπὶ ἑτέρας τὴν ἀνέμων ἐπιπνοὴν ἐπὶ τοῦ ὑπνοῦντ ἐκ-
κοπτόμενον, ἐπὶ δὲ ἑτέρᾳ ἐπὶ τοῦ πρῶτ κοιμῶν τε ἡ τοῦ Αἰγαίου
πόρος τε ἡ νῆσος ἐπιπνεῖ, ὀλίγῳ τε ὑπέρθεν κατέλιπον
ἐπὶ τὴν κατεπιμελέστατον θρηΐκεια τρίχας, ἵνα ἡ ἐς τὴν
θάλασσαν ἔχῃ ὁ ἐμπόριος πρῶτον πρόσοιτος γενέσθαι, καὶ τὸ
θέλοντος ἔχω· ἐκεῖνα δὲ ἐπιπόνως κατέλιπον ἐν μὴ ἐπιβρέ-
ῃ ὄνοιτο ἐμπόριοι τε ὕδατι, ἐκεῖ χωρὶς ἑκάτερα θάλ-
λαττα, ἀμφὶ δύο μὲν ἐπιπλοῖτο διαφόρου ἐν ἑκάτ-
ρου, ἑτέρα δὲ ἐν τοῦ ἐμπόριον. ἐπαχθὴς μὲν τὸν πλοῦ-
ν ἡ κατοῦσα, κατὰ μέρος δὲ τὸν ἐπιβρεῖ ἐπὶ τὸν γίνεα,
τὸ θάλασσα ὁ πόνος ἔτυχε· ἐπεὶ δὲ ἐμπεριόδη

Θρῆνοι Θρᾴκες

ο κέρας, καρκὺ βύζην καταφιλοῦντες καὶ σοιπόντες ἴσον ἐπὶ
ὀχεῖν θὼ εὑρεῖ κόκκω κοκκίδεσσαν καὶ ὀστρῶδε ἐπὶν ὕζην
τὲ βόνο, δίνδε δὲ κοκκίνη ἐνδαῖδα κόῆς κοκκίνγνα. σοι-
πόντες δὲ ἔαῦτα ὕζην κοκκόρπεσαν, κόκκω δὲ δίνδες καὶ
ἐπὶν ὕζην μὲν κοκκόρπεσαν, καταζάντες δὲ καὶ ἐπὶ μὲν
βραχὺν σαρρόνεσαν εἴδεν καὶ ἴνδες, ἵνα κὲν βοβίνεσαν τὰ
κοκκύρα ἐπὶν δάζασσαν κοκκαρίσκα καὶ οἱ ἴσσαι. . . . .

. . . . . .

Ταῦτην κὲν ἐπὶν κηρίον κοκκοκκαρίσκο ἐς ἐπὶν ὁλόβα- Ἡροδ. VII.54
σιν, ἐπὶ δὲ ὑγκραῖν ἀνέμεσσαν ἐπὶν κῆμον ἐδίζαντες ἰόδοα, Ζ. 149
ἀνόχαῖα, ἐγκήματα δὲ ἔαῦτα κὲν ἐπὶν χερκίσιν καταβί-
βαντες καὶ κυρόπτοις χερνίβεσσι ἐπὶν ὁδὸν ὡς ἐκκαινίζε-
γε ὁ κῆμος, σκίνδεν κὲν χρυσέῃ ῥάβδῃ ζίβηνες ἐπὶν
δάζασσαν εἶχετο κόρας ἐπὶν κῆμον κηδεμίαν οἱ συνδε-
χίαν ἐοικότῃ μενίοδαι, ἢ μὲν ἔαῦτο καταζεύγα-
οδαι ἐπὶν εὐρώπεν κορέτερον ἢ κὲν ἐβρόμεσσι ἔσσι εὐρ-
ὑπὶ μενίοδαι. κυζάμενοι δὲ κοίβαγε ἐπὶν ῥάβδῃ κὲ ἔαι
ἐγκήσαντα καὶ χρύσεα κρεκτῆρα καὶ δέρεσσιν ζίβας
ἐπὶ ἀκκιτάκιν καζέσσι. ἔαῦτα κὲ ἔχω ἀρκεῖν ἐκμόῖ-
σαι, ἤτε εἰ ἐπὶ κῆμο ἀναλίδας καθῆκε ἐς ἐπὶ κίβαγας, ἤτε
ὁ μεκκεμένος οἱ ἐπὶν ἐγκήσαντα κατῆκε καὶ
ἀνὶ ἐπὶν ἐπὶν δάζασσαν ἐδωρέετο. ὡς δὲ ἔαῦτα οἱ
ἐκκοκάκτο, ἀλέβαινα κατὰ κὲν ἐπὶν ἑλέρεν ἐπὶν μεμο-

μεν την ώραν δε δεύτερος ο υιός δε η ίσσα αδελφή, κατά δε
την ώραν το Αγάθων δα υποβύρα η η Δραστεία. ηγίον-
το δε ωρυόμενα μεν οι μύριοι δέρματα, εγεμισμένα δαίλες,
ψυτα δε ίδη ο σημειωθείς γραφαι δαιδάλων εθνέων. Θαύμα
μεν την ημέραν εδίδοι, ίν δε υγεραίν ωρυόμενοι μεν οίδε ιε-
δόδαι η οι δαι πόρχαι κάθω βράδυνδε· εγεμίζετο δε η
δόδι· ψυτα δε οίδε ίσσαι οι ίραι η το αρμα το ίρας, εν
δε αυτό ζέρξης η οι αιχμοφόροι η οι ιππείδαι οι χίλοι,
εν δε δίδιοι ο άμμα γραφεύς. η αι νέες αμα ανήρτο εις
την ασκανίδιαν. ηδή δε ήκουσα η ιγείαν σλαβίνων βασιλέ-
α δαίλων.

56. Ζέρξης δε εξίδε πλέθη εις την ευρώπην, εδείετο δαμφο-
δον υπο μαγίων σλαβαίνοντα. πλέθη δε ο γραφεύς αυτός εν εδα
ημέρεσι η εν εδα ευρόπαι, εμείνεν εδίνα χρόνα. ενδε-
δαίτα πέμψας ζέρξης ιππή σλαβεθνικάς δον ελληνόδοκον ά-
φρα φέρ ελληνίδα. Ω ζεύ, ίν δε ανδρί φδάμενα δέρεσι η
δόμα αυδι δίνει ζέρξης θέμενος ανάγκαν την ελλάδα
εδίμης ποιήσαι, άμμ δαίλας ανθρώποι; η μαρ άπαν δίδιν
ζήν δαι ποιέν δαίτα.

Ω δε πλέθεσαν δαίλες, εις οδόν ωρεμμένοι δέρας τρι ε-
βάν ημέρα, ίδ ζέρξης εν δόμι μέμ εδαίσατο ίμερ ευ-
σιμβήλων εν· ίσσαι μαρ έκλις μαρ. ευσύμβηλα ών
ηδή δδο εγένετο, άδι έμμεμε μεν ίμαν φραδίν εν δη
ελλάδα ζέρξης αμαρόδαρα η μεμαρσωρεύμαδα, οσίαν

δε ωρι εωυδ βρίχον ήμον εν δον αυδν χώραν. εμένετο
δε η ίδερα αυδω ήρας εωυδ εν δαρδίν· ημίαν μαρ ε-
κλις ημίαν οβμα ίχεσαν αυδόδα, δα μεν έρεσσον δα
δε βμέν, καδόδερδε δε νν δα δε ίρεσσον. Τον αμφόρον
μόν εδίνα δοιποιμένας δο ωρόσω εδερεύετο, συν δε οί
ο υιός γραφεύς. ο δε ναύδιος έμω δον ελληνόδοκον ορά-
ον δαρα δην εωμρίβετο, δα ίμεσαν ωρόσσω δο εδμ·
ο μέν μαρ ωρεν εωυδν ίδμε, δα εν δαμφοδόνα ά-
ρμη δοιόμενος δην άκδμν, εν δην αυδω ωροφρόνο α-
ωυκαμένω ωεριείνν, ο δε κατ' ήόρα γραφεύς ωρας
πω δε η μμίν αναφαρ εωυδετο δην όδον δα δης
χερσόνησος, εν δέμη μεν ίχεν δα ίμμη δαμμ δης
Αδαίμανδος, εν αριστερή δε Καμφόδη δέμν, δα κλόνη
δε δαρεωμένες δέμες, δη ένα μη δμμέν εν αμφόν.
ενδεύδεν δε καμόδεν δον κάμδον δον Μέμαρα κα-
μόμενα η Μέμαρα δόδαμα, δν αυδιοχάδε δόδ δη
γραδη δο ρόεδρα, αμμ ευμμεδάδα, δδον δον δόδαμα
δλαδας, εύ δ η ο κέμδεν δδν δην ευανυμίν ίχε, ή-
δε ωρεν εωυδν, Αδνάν δε κέμν Αιοζίδα η Δηνδο-
ρίδα μίνν δαρέμν, εν ό αυίκυδο εν Δορίσκω.
Ο δε Δορίσκος μν δην δρόνιμος αμμαρό δε η ωεδόν
κέμα, δα δε αυδε ρέμ δόδαμα κέμας έφρα, εν δω
βχό δε εδίδυμδο βασιλήιον δδο, ίδ δη Δορίσκος
κέμμενα, η δέρδεν ρρφρη εν αυδω καδεμμμε νεο

Θρᾶκες Θρᾶκες

Παρόν εἰς κιμόν τοῦ χρόνου, κοῦφε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφάνη. Ἔδοξε τὸν κῦρ Ξέρξη ὁ κόπος νὰ εἶναι κοπιώδης ἐνδεδαίμων τε καὶ ἐξαριθμήσας τὸν στρατόν, ἐκάλεσε πάντα τὰς κατὰ τὴν νῆσον τὰς κάτω ἀσκοκίνας εἰς Δορίσκον εἰς ναύαρχον κεφαλὴν τοῦ Ξέρξου εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ κρατοῦντος Δορίσκου ἐκ κόπου, ἐν τῷ ὁποίῳ τε Σαμοθρᾳκὴ κατέφυγεν κοῦφος ἡ Ζωὴ ἡγεμόνα δὲ αὐτὸν Ξέρξου ἔκαμε στρατηγόν. ὁ δὲ κόπος ἔδοξε τὸ κάμνειν τὴν Κύπρον. εἰς ἣν τὸν ἀγῶνα καθαροὶ τὰς νῆας ἀνέμενον ἀκμιόντες, ὁ δὲ ἐν τῷ Δορίσκῳ ἦν τὰ χρόνια τῆς γραμμῆς ἀριθμὸν κοπέλλα. ὅσον μὲν νῦν ἐκείνα πάρεστι κῶπαι ἀριθμόν, ἐκ ἔχω γνῶσιν τὸ ἀρμῆς ἢ μᾶλλον ἔρχεται ὁρᾶν τὰς ἀδαμὰν ἀνδρώσεις· σύμπαντες δὲ τὸ γραῦν τὸ κῶπε τὸ κῶπαι ἐφάνη ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν κυρίαστε. ἐξηρίθμησαν δὲ τὸν δὲ τὰς τρόπον· σπαρασάντες εἰς ἕνα χῶρον κυρίαστε ἀνδρώσεις, καὶ σπινάζαντες πάντων εἰς μάγρα ἔχει κυρίεμμαν ἕνα μέγα κέκυμα, κυρίμμαν δὲ καὶ αὐτῶν τὸν κυρίου ἀκμαστὴν κυρίβαμα κατὰ τὰ κέκυμα, ὑψοῦ ἀνέκυαν ἀνὰ εἰς τὸν ἀγῶνα. πάντων δὲ κοπιόντες ἄγρα κοπίβαμα εἰς τὸ κυριοκεφαλοκυκίνα, μέχρι τὸ κάν-τα τὸν τὴν τρόπον ἐξηρίθμησαν. ἀριθμήσαντες τε κατὰ ἑνὶ ἐνὶ ἐλέγασαν.

Χερσόνησος Θρακική.

«Ἀπὸ δὲ Ἀνθίου ἀναχαστέοντες ὁ ναυπηγὸς τρα- Ἡροδ. VI. 33 ἐς 72
πετο τὸν τε ἀπὸ τῆς ἠπείρου ἐστηκεῖτο τὸ Ἑλλησπόντου ἄκρε κάλπε. . . . . Εἰσὶ δὲ ἐν τῇ ἠπείρῳ αὐτῇ τῇ Ἑλλησπόντου Χερσόνησος τε, ἐν τῇ τὸ ἄκρον οἰκεῖται ἔθνεα. ἡ Περκωτῶν, τὰ ἐξικνεῦται ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἡ Ἀγορή καὶ Ἀκανθίη . . . .
. . . . . οἱ δὲ Πελασγοὶ κατοικισθέντες τὰς χώρας ταύτας τὰς κατοικηκότας . . . .
. . . . . ἔθνεα αὐτὸς τὸ τὴν Χερσόνησον ἐξαιρέσασθαι τὰς ἐπιόντας τὴν ἔθνεα, ἅσσα πρότερα προσκείμενα κατοικέατο».
. . . . . Τὸν δὲ Χερσόνησον, ὃν τὴν Καρδίην πόλιν τὰς ἄλλας πάσας ἐξοικίσαντο οἱ Μιλήσιοι.»

«Θυράννευε δὲ ἀνθέων ἔτι τοῦ Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος τοῦ Στησαγόρου, ὑπηρξάτην τὴν ἀρχὴν ταύτην πρότερον Μιλτιάδεω τοῦ Κυψέλου τοῦ πρεσβυτέρου. τοῦτο δὲ ἔχον Δολόγκοι τὴν Χερσόνησον ταύτην. ἦσαν ὦν οἱ Δόλογκοι ἐπειδὴ ἐστρατεύετο ἐπὶ Ἀρισταγόρην τὸν Μολπαγόρεω τὸν τῆς Μιλήτου τύραννον, τὸν δὲ ἐν τῇ Θρῄκῃ ἐστρατεύετο τὸν τῆς χώρης τοῦτον, ὃς ἂν σφέας ἀποστήσας τε τοῦ ἱεροῦ πρώτους τοῦ ζεύγνυ μαχέσασθαι. ἰόντες δὲ οἱ Δόλογκοι

Χερσόνησος θρᾳκική.

καὶ τὴν ἰσθμὸν ὅσον ἀπὸ θαλάσσης τε καὶ θαλάσσης ἦσαν ἡ ὁρεινὴ καὶ πεδινὴ κώμας, κατοικοῦντας τὸ Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῇδε Ἀθήνησι πολιτεύματα εἶχε μὲν τὸ παλαιὸν πρᾶγμα πεδιόγραιαν, ἀπὸ δὲ τοῦτο γένος ἦν Μιλτιάδης ὁ Κιμώνος, καὶ οἰκίαν ἔθαψε τοῦ πατρὸς, τὰ μὲν ἀπὸ Αἰακοῦ τε καὶ Αἰγίνης γενόμενος, τὰ δὲ κατὰ Ἀθηναῖος, πλείστα τε τὸ Βοσπόρου ἐκείνου, γενόμενος πρῶτος τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης Ἀθηναῖος. οὗτος ὁ Μιλτιάδης καθήκοντος ἐν τοῖς προθύροις τοῖς ἑαυτοῦ, ὁρῶν τοὺς Δολόγκους πολιορκοῦντας τὸ ἐν Χερσονήσῳ ἔθνος ὃν ἐμφύλιον ἔχοντας καὶ αἰχμὴν προσεβάλλοντο, καὶ τοῦ προσώπου κοσμήματος κατάμωμα ἡ ζέστα. οἱ δὲ Δολόγκοι ἡ ζεστοδιάτη νόσῳ τὸ ἐμφάνεια ἦσαν οἱ τὸ μανθάνειν, καρτέρουν. ἦν δὲ ἐδόκει αὐτὸ τῷ δεῖν μὲν τὸν πόλεμον Μιλτιάδεα τὸ αὐτόκαυτα πολεμοῦντα κόσμος ὁ γόρος ὅλα ἀχθόμενα τε τῇ πρόσοψιν ἀρχῇ ἡ βοῦλομαι κοσμεῖν εἶναι. αὐτίκα δὲ ἐγένετο οἱ Δόλογκοι κορεσθέντες τὸ χρηστήριον, ᾧ οἱ τοῖς θεοῖς αὐτὸ οἱ Δόλογκοι προσεδέοντο. κελευσθεὶς δὲ ἡ τῇ Πυθίᾳ, τῷ δὴ Μιλτιάδῃ ὁ Κιμώνος, ἐλθόντα ἀναθαρσήσαι καὶ τὸν θεοῦ βουλόμενον πρόθυρα θεῶν ἱκετεύσαι τὸ-

Χερσόνησος θρᾳκική.

τὸ καταλαβεῖν Ἀθηναίων καὶ τὸν ἀγρόν τὸν ἀγρόν μετέχειν τὸ ἔθνος ἕως ἐκεῖ τοῦτο Δολόγκοι, ἡ ἔχει τὴν χώραν. οἱ μὲν οἱ κατοικοῦντες τέρατα παθεῖν ἔσαντο. ὁ δὲ κρατῶν μὲν αὐτὸς ἔχει τὸν ἰσθμὸν τὴν Χερσονήσου εἰς Κάρδιαν τῆς, ἵνα μὴ ἐχοῖεν ὁρεινὰ οἱ Αἰγίνιοι δηλέεσθαι κοβόρρυτοι εἰς τὴν χώραν. εἰσὶ δὲ τοῦ τάφου ἑξῆς τε ἡ τριακοντάς τὸ ἰσθμοῦ. ἀπὸ δὲ τὸ ἰσθμοῦ τοῦτο ἡ Χερσόνησος ἔστι βασιλεῖ ἡ μεγίστη γῆ τῶν ἐν τῷ αἰχένα τὴν Χερσονήσου ὁ Μιλτιάδης ἡ τοῦ Αἰγινήτου θρόνῳ τοιούτῳ κοσμεῖν. τὴν γὰρ ὁρῶν κρατοῦντα κοσμεῖν Λαμψακηνοῖ. ἡ μὲν οἱ Λαμψακηνοὶ μοχθήσαντες αἱρέσει μηνῶν. ἦν δὲ ὁ Μιλτιάδης κρόνου τῷ Λυδῶν ἐν μνήμῃ μεγάλῳ. κοσμεῖν τὸν ὁ Κρόνος τοῦ τὰ οἴκοι κρατεῖν τοῦτο Λαμψακηνοῖ κρείνει Μιλτιάδη. . . . . .

. . . . . δόσαντες τὸν οἱ Λαμψακηνοὶ Κρόνον μετέκειν Μιλτιάδῃ. οὕτως μὲν δὴ τὰ Κρόνον κατέλιπε, κυτὰ δὲ ἐξεμπὸς ἄνασις, ἡν ἀρχὴν τε καὶ τὰ χοῦκατα διαφαίνει ἐξηκοστόν τῷ Κίμωνος ἀδέλφε κοσμεῖ ἀμφοτέρῳ. ἡ οἱ τελευτήσαντι Χερσονήσου δίκαι, ὡς νόμος οἰκεῖν

Χερσόνησος θρακική.

η αγώνας ιδεικά δε η γνώμη εστήσεν εν τω Λαμψακηνών τάξει εγείρας αγωνίζεσθαι. δο-
θέντος δε τάλλα τόρας Λαμψακηνούς η Σηστοφόρ-
εν κατέχαβε αποδαμεν άσανδα τη γνώδα τη
υεφαρν τεγίκαι εν τω τρυβαπίω τόρας ανδρα
ανδρείόν υεν τω λόγω, δοκεί δε η υποδόρο
ίερόν τω ίερω. Χερυνήσανδος δε η Σηστοφόρου
Ιρόσω Ιστῶδε ινδαῦτα Μεγιάδη τον Κίμω-
νος Σηστοφόρεω δε τόν Χερυνήσανδον αδελ-
φεόν, καταφανέντα τα ερήματα και Χερ-
σονήσος αποτίμων φαινεί οι Θεσσαλίδαι,
θέλιν η Αθήνην εξείν ω, ώ δ συνεδίδη δη-
δεν τόν δεσπότ [Κίμωνος] αυτόδ τον δάνατον,
τον εγω εν τω λόγω σημανίω ως εγίνετο.
Μεγιάδης δε αστιείμενος εν τη Χερσόνη-
σον ἐκ παν' ὅπιας, τον αδελφεόν Σηστοφόρ-
εν δηλαδή εστήσειν. οι δε Χερσονήσανδε
δανείσαντα ταῦτα συνέβησαν από δαείν
τον δεῖνα οι δυνατώτατοι βαιλόδε, κατῶ δε
λόγω αστιείμενοι ως συμπεπεισμένοι εδέ-
θησαν υπ' αυτόδ. Μεγιάδης δε δη τόχε τη Χερ-
σόνησον κατεσκεύαστο βόσιν κατιώτατη, η γα-
υεῖ δλέρδ τόν δρείων βασιλέα δυνάμερα
ηρεσκόμη. Ούτω δε ο Κίμωνος Μεγιάδης

νεως κιν εμπόδιε εἰς τὴν Χερσόνησον, καὶ πρόβαινε δὲ κιν εμδοὶτα ἄγρα τὴν καθεχάστην τρεμεκάτων χαμεσύτερα. Τρίτω γαρ εἶχε τὸ τῶν. Σκύθας εκρεῖμε. Σκύθας γαρ οἱ Νομάδες ερεδιοδίτες υδο βασιλέας Δαρεῖο συνεράφησαν και ἤλασαν κιχρι τὴν Χερσόνησο Θρᾳκῆς. Τότε ενι. οὔδας σκι υδαμήνας ο Μεγιάδης ἔφευγε αὐτο χρονιοῦ, εἰ ὁ αὖτε Σκύθας ασυμάχθησαν ἡ κιν οἱ. Δόγμενε καλήμαρα οσίαν. Τοῦτο κιν δὲ τρίτω ἐν τρόπῳ ἐμεγόνεε τὴν τότε κιν κατεχάστη, τότε. δὲ συνδανήμενε γραι τὸ Βοίτιας κι Τενέδω, τρεῖσαι τρεμέρας οὐτὲ χρεάτων τὸ σαμεσύτερ αὐτῶν εἰ τὰς Αθήνας. ἡ ὥστε ερυκὴ κι Καρδίας. εἶμες, ἐκτε δὲ Μίλητος κεῖτο σαμεμέβετο δὲ τὴν Χερσόνησον, ἡ οἱ Βοίτιες οἱ τρεῖσι εἶδοι τὸ τοῦ. αὐτοῦ κιν δὲ Μεγιάδη σὺν τὸ τέσσερε τῶν νεῶν καταφεύγει εἰς Ἴμβρο, τὴν δὲ οἱ τέμεσι τῶν νε κι καλῆρον φεύγοντες οἱ Βοίτιες. Τὴν δὲ νεὸ Θαλῆς εἶδε τὴν Μεγιάδεω σαίδεν ο τρεσβύτατος ἄρχων Μετίοχος, ουκ κι τὸ τρόπῳ δὲ δρόμεις εἰν δυναμεις, αἀλ' εἰ ἄγκυ. ἡ τότε αἷμα τὴ νεὶ ἔρα οἱ Βοίτιες, ἡ κιν συνδόμενε ως τὸ Μεγιάδεω σαῖ, ανήμαρα ὑμὰ βασιλία, δεινὰ τὴ χάρτα μεγάλην καλέπεσεν, ὅτι δὲ Μεγιάδη γνωκιν α-

76

Ξερξόνησος θρακική

ἐνεδίδοντο τῶν θεῶν ὅπως ἐξιδίκουν κηρύκων θεοῖς
ξενίοις, ὅδε οἱ ξενίοι προσεδέκοντο μύσαντες τὴν
ἐχθὴν ἀποτίσωσι τὴν ἐκείνου. Δαρεῖος δὲ,
ὡς οἱ Ῥόδιοι Μηδίσαι τὸν Μιλτιάδεω ἀνέμη-
μα, κοινοῖ πάντα κεν τὸν Μηδίσαι, ἀμαθὲς
δὲ οὐχί· ἦ γὰρ ἔπεα ἦ κῆδος ἐδώκει ἢ δεινὸν
ἔργον γυναῖκα, τὴν ὃν οἱ θεὸς ἐμήνιε, ἐὰν ἐς πεῖρ-
σιν κακοσύνας. Μιλτιάδης δὲ ἐξ Λήμνου ἀνε-
κτήσατο ἐς τὰς Ἀθήνας.

Ἡροδ. VI. 140 ἑξ. 121

οἱ ἔθνεα δὲ πάντα ἐξῆς ὑπέρ Ἑλλησπόντου (1) ὡς
ἡ Ξερξόνησος ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ ἐμένετο ὑπὸ Ἀ-
θηναίοισι, Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος ἐπιστὰς ἀνέμῳ
παλεμηΐῳ καὶ πολλὰς ἐξ ἑωυτοῦ ἐξ ἐμπόρου ἐὼν
ἐν Ξερξόνησῳ ἐς τὴν Λῆμνον προσηγόρευε ἐξ-
ίκνεε τε τὴν νῆσον ἐόντας, ἀναμνήσας
ὅμως ὁρκίοισι τὸ χρεώμενα, τὸ σῆμα ἐπέστασαν
ὅρκιον οἱ Τρῶες ἐπιθέμενοι. Ἡραιστιέες τε ἐν
τῷ ἐόντες, Μυρινναῖοι δὲ τῶν ὑπερβορέων ἐκ τῆς
γῆς τῆς Ξερξόνησον Ἀθήνας ἐπολιόρκεον,
ἐς ὃ μιν ἀνῆκαν. Θ...

(1) Ἀνωτέρω χρόνου οἱ ἐν Λήμνῳ Πελασγοὶ ἠναγκάσθη-
σαν παραδοῦναι τὴν χώραν αὐτῶν τῷ τῶν Ἀθηναίων. ὅθεν
δὲ ὅδε ἦσαν ἔπεσον ἀνέμῳ αὐθημερὸν ἀνάγκη
ἀνόμῳ εἰς τὴν γειτονικὴν (Ἀθήνας) ἐν τῷ κατὰ-

θρακικὴ Ξερξόνησος.

ρης, ὅδε παραδώσουσιν. Τοῦτο γὰρ ἐκείνοις ἐστὶν
ἔχθρα ἀδύνατον μετιέναι· ἡ γὰρ Ἀθήνη τρία νό-
σον κέρδεα ἐκείνῳ τῷ τῆς Λήμνου.

οἱ ἔθνη δὲ τὰ τῆς Ξερξόνησος τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἔκειτο Ἡρ. VII. 33 ἑξ. 150
δὲ ὅμως κατοικία ἡ Μαρδόνιος, αὐτὴ ἐπεχεῖτο ἐν ἀλέ-
ξουσαν παλαιόνοα Ἀβύδῳ καὶ Ἀκανθίῳ, ἐκ
. . . . . ἐν δὲ τοῦ τῶν τῶν αὐτῶν ἐξ
Ἀβύδου ἐρυκόμενοι ἐπιφόρων θεοῖς προσεκείετο,
τὸν ἐν ἐπιστάτῃ Φοίνικες, τὸν δὲ ἐλέγετο τὸν
τοῦ Αἰγύπτου. ἐξ δὲ ἐκεῖθεν τάδε ἐξ Ἀβύ-
δου ἐς τὸν Ἀκανθίαν· ἡ δὲ ἐπιμελὲς τὸ σέρε κατα-
νέμεται χῶμα μέγας συνεκεῖ τε κέρκα κάν-
θα ἡ δένδρα. ὡς δὲ κατέδεδο Ξέρξης, ἔχρα κα-
τέμενος τὸν Ἑλλήσποντον κυκλῶσαι φρουρίοις
κατεῖδον μάλιστα ἡμέρας ἡ πάντας ἐς τὸ ἔθνος
ἀνεῖναι βίαιος. πόθεν δὲ ἥκουσα, ὡς ἡ τρίτη ἡμέρα
θύσας ἀποστέψας τρίβοντα τὸν Ἑλλήσποντον. καὶ
ἔλεγετο δὴ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἔθνος βαρβαρικὸν τε ἡ
~~ἐκεῖ~~ ἀλάσσαν· ὦ δεινὸν ὕδωρ, τί σοὶ δὴ
κακὸν ἐπιδεῖ ἡμῖν, ὅτι μιν ἠδικήσαμεν τῶν ἔθνος
ἐμόν ἀδικεῖν κακά. Καὶ βαρέως κεν Ξέρξης
παθεῖν τοῦ, ἢν δὲ τύχῃ ἢν δὲ μὴ· ἐπὶ δὲ κα-
τὰ πάντα ἄρα τῶν ἀνθρώπων δίκῃ κατὰ τὸ-

ΑΘΗΝΑΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Θραμμα Χεροδόνησος

Δεξερῶ δὲ ἡ ἀμφιρεῶ τοδαμῷ τὴν δὲ δάφασαν τὸ
τοῖμμο τοῦτοι ἔμεν, ἡ ἴον τὸ τεζεύθην ἐν μέ-
γι δὲ ἐμπροσθὸν τὸ αὐθαμεν ἐν τὸ κεφαλῆ. Καὶ οἱ μὲν
δὲ τὰ τὰ τοῖον, τοῖον τοροσκεῖτο αὐτὴ ἡ ἄχαρις
θεὴ, ἐν δὲ ἄρα αρχιθεῶνες ἐρύμνοαν· ἐρύ-
μνοαν δὲ ἐοῦ τοῦθμενῆρα ἡ τρίηρεα ἀνδά-
δες, νῦο μὲν ἐν τὴν τοραι τὸ ἐυζῆτο τοῦτο ἐξη-
κοντα δὲ ἡ τρίηκοντα, νῦο δὲ ἐν τὴν εἴρη τεσ-
σερεσκαίδεκα ἡ τρίηκοντα, τὸ μὲν τοῦτο ἐπη-
κοντα, τὸ δὲ ἐμπροσθὸν κατὰ ῥόον, ἵνα ἀναπ-
χεῖν ἐν τοῖα ἐν ὄσμη, συνδεῖτο δὲ ἀμφὶ ρας
κατῆκαν ἐστρεπτοὺς, ἐν μὲν τοραι τὸ τοῦτο
ἐν τὴ εἴρη ἐν ἀνῆμεν ἕνεκεν ἐν τὸν ἑῶνδε ἐκ-
κοτεῖτον, ἐν τὴ δὲ εἴρη ἐν ἀνῆμεν ἕνεκεν
ἐν τὸν ἑῶνδε κεκοτεῖτον, ἐν τὴ δὲ εἴρη ἐν τὴ τοραι
κοῖρα τὸ ἡ τὸ Δεμέτερ εἶρε τὸ ἡ νάθε ἕνε-
κεν· ἀλλεῦρον δὲ νεοφάνεον κατῆγεν ἐν τὸν
συθμενῆρα ἡ τρίηρεν τρῖχα, ἵνα ἡ ἐξ ἐν τὰ
πόιλεν ἔχη ὁ βρῆνεν ὑπὸ ὁμοῖον ἀνθρόπον ἡ
ἐν τὸ πόιλε ἔχω. Τὰ τὰ δὲ κοιμᾶνται κατῆκρα
ἐν μὴ γρεβῆδες ὁνοῖον ἐγίνοιν τὰ ὄμα, κύδι
χωρὶ κατῆκρα βάζαντες, ἀμφὶ δύο μὲν γενεῆ-
νο δασάμενοι ἐν κατῆκρα, τὸ ὄστρα δὲ ἐν
βεβῆκεν. Καχίδη μὲν ἐν τὴ ἡ αὐτὴ ἡ κεφαλὴ

Ἡρώων Χειρόνησος.

κατὰ δόξαν δὲ τὴν ἐμβριδέστερα τὰ ζῶα, τὸ βάρβαρον ὁ σύγχυν ἔχει. κεφαλὴ δὲ ἐμφερεστάτη ὁ ἄνθρω, κόρυς ἔχουν καταστρίσαντες ἢ ποιήσαν. τὴν ἴσην τὴν σχεδὸν τὴν ὠμοῦ κόκκῳ κεκαλύφθαν καὶ τὸ κορμὸς τὴν ὄψιν τὸ ἵππου, θύλαξ δὲ κοῦφος κυβαῖα αὖθις κεκλεύκνυν. ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὕμνον κεφάρρεον, κόκκῳ δὲ θύλαξ ἢ τὴν ὕμνον μὴν κεκρέμασαν, καταλάβαντες δὲ ἢ τὴν μὴν βραχὺν σαρκόνεον ἐν θὴν ἢ κύκλος, ἵνα μὴ φοβοῦνται τὰ κεφάλια τὴν δάμαρταν κεκρυφάλεια ἢ οἱ ἵππαι. - - -

λαμε, ὅτε ὁ κυβερνήτης οἱ τὸν Ἑλλήσποντον κυβερνῶντες ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὴν θάλασσαν εὐπορίσθη. ὡς δὲ ταῦτα οἱ κατεσκεύατο, διέβαινον κατὰ μὲν τὸν ἐν θέρει τὸν μεγίστην τὸν χρόνον τὸν ὁ ἥλιος ὁ κατέχει τὸ ἔτος ἐν ᾧ ἡ ἴσον οὖσα, κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸ Ἀιγύπτου τὰ κατεφύρα ἐν ἡ θερινήν. ἤρξαντο δὲ πρῶτοι μὲν οἱ τε ἱππῆς καὶ οἱ τὰς μάχας κάτω θρᾴττοντες· ἐστράτευτο δὲ ἐν τῇ ἑῴᾳ κυρίοις πέρσαι, ἐστρατευμένοι καὶ αὐτοί, κατὰ δὲ τὸν ὁ κυβερνήτης στρατὸς καὶ αὐτὸς ἐπόνει. ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ἔδει, τῇ δὲ ὑστεραίᾳ πρῶτοι μὲν οἱ τε ἱππῆς καὶ οἱ τὰς μάχας κάτω θρᾴττοντες· ἐστράτευτο δὲ ἐν τῇ ἑῴᾳ· κατὰ δὲ οἱ τε ἵπποι οἱ ἱερὰ καὶ τὸ ἄρμα τὸ ἱερὸν, ἐν οἷς δὲ αὐτὸς ὁ Ξέρξης καὶ οἱ σωματοφόροι καὶ οἱ ἱππῆς χίλιοι, οἷς δὲ τοῖσι ὁ ἄλλος στρατὸς καὶ αἱ νῆες ἅμα ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀστυρίην. ἤδη δὲ τὴν νύκτα καὶ ἡμέρη διέβαινον βασιλέα καὶ τὴν.

Ξέρξης δὲ ἐπεὶ τὸν πόντον ἐς τὴν Εὐρώπην ἐπέστησε τὸν στρατὸν ὑπὸ μάστιγος διαβαίνοντα. ἐπὶ τὴν δὲ ὁ στρατὸς αὐτὸς ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἐν ἑπτὰ νυκτέρασι, ἐλθὼν τοῦτο χρόνον. ἐνθαῦτα λέγεται Ξέρξεω ἤδη διαβεβηκότος τὸν Ἑλλήσποντον ἐκ τῆς γῆς Ἑλληνίδος· ὦ Ζεῦ, τί δὴ ἀνδρὶ ἐπιφέρεαι πόρον καὶ οὐκ ἄρα αὐτὸν Ξέρξεα δέ-

μενος ἀνάγκασε τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῇ ποιήσασθαι, ἄλλως ποιῆσαι ἀνθρώπους; ἐν γὰρ ἄνω χρόνῳ ἔστι τοῖσι ἐόντα ἐστί . . . . . .

. . . . . Ὅτε κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον πρῶτα μὲν ἐπὶ τὸν πόντον ἀνατείνας κοιλοῦτο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς Χερσονήσου, ἐν δεξιῇ μὲν ἔχων τὸν Ἕλλησποντον, ἐν ἀριστερῇ δὲ κόλπον ἐόντα, διὰ οἴκου δὲ κατεσκευασμένου ἐόντα, ἐν οὐκέτι ἐνθάδε τοῖς Ἀγορῇ. ἐνθαῦτα δὲ κάμνοντα τὸν ὑπὸ τὸν Μίδεια καταστέκοντα ἐν Μίδεια ἐόντα, ἐν ἀνθοκίθα τοῖς ἐν τῇ χρόνῳ τὸ ῥόδοφορ, ἀλλ' ἐστρωμένα . . . . . ἐπὶ κρόν κατέχον.

Ἡροδ. 58 ἐν 151

Ἡροδ. IX 114 ἐν 242

Οἱ δὲ μὲν Μυκάλῃ ἀρκεσθέντες ἔλληνες τὸ Ἑλλήσποντον κρατοῦντα μὲν ὅτι Μῆδοι κρατοῦσι, ὑπὸ ἀνέμων ἀποφορμεῖσθαι, ἐνθαῦτα δὲ ἀπίκοντο ἐς Ἄβυδα, ἐν τοῖς γεφύρας εὗρον λελυμένας, τὰς ἐδόκεον κρήσιν ἐπὶ ἐνθαυτοῦ, ἐν τοῖς τὸν πόρον εἶναι ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. τὸν ἀπίκοντο. τοῖσι μὲν τὸν ἄκρον Μυκάλῃ Πελοποννησίοισι ἔδοξε ἀποχωρέειν ἐς τὴν Ἑλλάδα, Ἀθηναίοισι δὲ ἐν Σαμίοισι τῷ στρατῷ αὐτῷ ἐμφάνεσθαι τὸν ἐπόδιον τὸν Χερσονήσου. Οἱ μὲν δὴ ἀπέστησαν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐν τῇ Ἀβύδῳ διαβαί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Χερσόνησος Θρακική

Ότι εἰς τὴν Χερσόνησον Ξέρξου εἰσβεβάκεσαν.
Εἰς δὲ τὴν Ξέρξου Θαλάσσαν, ὡς εἶπον ὀλιγοστοῦ ἔφθασαν
τὴν θαλάσσαν, ὅντες δὲ, ὡς ἤκουσαν παρόντας τοὺς Ἕλ-
λησιν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἐκ δὲ τῆς ἀγκύρας τὴν σει-
ριοειδῆ, καὶ δὴ καὶ εἰς Καρδίης πόλιν εἰσέβαλον ἀ-
πὸ δὲ ἔρους, ὃ δὲ καὶ τὴν μεμφόμενον ἄχθος ἐκεῖ-
θεν τῶν ἐκκομιστῶν. ἔχων δὲ θαλάσσης κατὰ χώρας
Αἰολίς, οὐσῶν δὲ πόλεων ἐξ καὶ τὴν ἀγκύρας
συμμαχίας συχνὰς ἄμφω. Ἐπεράσθησαν δὲ τοῦτο τὸ
κατὰ Ξέρξου ἐπάρχου Ἀρταβάνου, ἀπὸ καὶ Πρω-
τεύς, ὅστις δὲ καὶ ἀνάθημα, ὃ καὶ βασιλεία κρεμάσαντα εἰς
Ἀθήνας ἐκεῖθεν. Τὰ Πρωτεσίλεω τὸ δρέπανον
χρήματα ἐξ ἐκείνου ὑστέρησεν. καὶ γὰρ ἐκεῖ-
νοι τὴν Χερσόνησον ἐκεῖ Πρωτεσίλεω θάπτον δὲ
καὶ τὴν θήκην περὶ αὐτὸν, ἔνθα καὶ χρήματα ἐκ-
λα καὶ ἄργυρος χρύσεος καὶ ἀργύρεος καὶ χαλκὸς καὶ
σίδηρος καὶ ἄλλα ἀναθήματα, τὰ Ἀρταβάνου καὶ
τοῦ βασιλέως δόντα. Ἔτι δὲ τοιάδε Ξέρξου
ἐπεβάλετο· δίκοδα ἐκεῖ ὅπου ἀνδρὸς ἔλληνος
κεκαθαρμένα, ἐξ οὗ μὲν τὴν σπεῖρα τοῦ Δι-
ὸς μηνὸς ἀεὶ ἔστι. Τοῦτο μὲν δὴ τὸν ὅπου ἐστὶ
ἐν τῇ κάθῃ τοῦ μὲν τὴν σπεῖρα καὶ τρακτοῦ ἐστι.
Ἔστι δὲ, ἔτι μὲν κατέλεξα ἔτι μὲν ἀναβέβηκε Ξέρξης
δόντα ἀνδρὶ ὅπου, τὸν κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν πόλιν

Θρακικὴ Χερσόνησος

Ἐφόρους. Ἐπὶ μὲν δὴ τῆς βασιλείας πρακτέον ἦν τοιάδε· τὴν Ἀσίαν πᾶσαν κατέβησαν ἐκείνων ἕνεκα Πέρσαι, ἢ δὲ ἀφ' βασιλεύοντος. ἐφ' ἣ δὲ ἐπόδια τὰ χρήματα, ἐξ ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ ἄκρον ἐβέβροντο, καὶ τὸ ἡμέτερον ἐπόησε καὶ ἐνέμετο, αὐτὸς δὲ ὅμως ἀπέκειτο ἐν ἐμοῦ τοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ γυναῖκι ἐμίγετο. τόδε δὲ ἐπαγγελμένον ὑπὸ Ἀθηναίων τόδε παρεσκευασμένον ἐν ἐπαγγείλῃ τόδε προσδιωμένον τὸ ἔργον· ἀφιγμένῳ δέ μου αὐτῷ ἐπέστεον. ἐπὶ δὲ ἐπαγγελμένον ὅτι βασιλεύσαντα ἐπεγίνετο, ἤκαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς Ἰωνίας ἀποδημοῦντες καὶ τὰ δυνάμενα ἔλεγον τὸ τεῖχος, ἐδίδοτο δὲ τὴν πρόσοδον ὅμως ἀγάμενοι ὁρέων οἷόν· οἱ δὲ τὴν ἔρεον πρὶν ἢ ἔλεγον τὸ Ἀθηναίων κοινὰ ὁρέων μεταδιώκοντας. τοῦτο δὴ ἔπρασσον τὰ παρεόντα. οἱ δὲ ἐν τῷ τεῖχεϊ ἐόντες ἤδη κακῶς ἀπεγνώκεσαν ἦσαν, ὅλως ὡς τὸ τέλος ἐφοβέοντο τὴν ἡμέρην ἐπιόντα. ἐπεὶ δὲ τόδε τὰ τοῖα εἶδε τεῖχος, τόδε δὴ ὑπὸ νύκτα οἴχετο. τὰς ἀποβαίνοντες οἴδε Πέρσαι καὶ ὁ Ἀρταΐκτης καὶ ὁ Σιόβαζος, ὁ τοῦδε τὸ τεῖχος καταβαίνοντες, τὸ τῶν ἐρημάδατον τὴν ἐπιστείχεον. ἐπὶ δὲ ἡμέρῃ ἐγένετο οἱ Χερρονήσιοι ἀπὸ τῶν κτίσμων ἐπίστευον τοῖσι Ἀθηναίοισι τὸ γεγονὸς καὶ τὰς τύχας ἀνοίγεον. τὴν δὲ οἱ μὲν ὠγκῶνες ἐδίωκον, οἱ δὲ τὴν πόλιν ἔχον.

Θρακικὴ Χερσόνησος.

Βιόβαρα μὲν νυν ἐμφυρόντα ἐς τὴν θρήικην θρήικες Αἰγίδαι μαθόντες ἔδυσαν Βῃσσόιῃσι κοχυρώ-
ω δὲ τῶν θρόνων τῶν ὀρεσίῃσι, τῶν δὲ κεῖ' ἐμῇσι ἄλλῳ θρό-
νῳ ἐρόνεσαν. οἱ δὲ ἀμφὶ τὰ Ἀρδαΐσκα ὕγρα ἀρ-
κεῦντες βιόγῳ, ὡς καταμαθόντο ἐόντα κόντα ὑ-
πὸ Ἄμμωνος Βόλωνος, ἀμείβοντα χρόνον ἐπὶ σχόνον
οἱ μὲν ἀείδοντες, οἱ δὲ χωόμενοι ἐμάμβησαν. ἡ σύν-
θετοι ὄρεσι οἱ ἔμπνοι ἤμαρ ἐς ἕνεκα κεῖ αὐ-
τὸν δὲ ἡ Ἀρδαΐσκα δεδεκέα, αὐτόν τε ἡ τὴν κάλ-
λα αὐτῆς. Κεῖ δὲ ὧν φυγεσόντων ἤγεθον ὅσα
Χερσονησικὴν ἠαρίχοιν οἰκέοντι ἤθρας μενέσθαι ἠα-
ένδε· οἱ ἠάριχοι ἐπὶ τῷ ὄμῳ ἀμέμονα ἐκάμμοντο τε
ἡ πόσαιρα ἔκας ὄπερ ἰχθύας νεόμωτα. ἡ οἱ μὲν
ὠριχυδῖται ἐδέκαρα, ὁ δὲ Ἀρδαΐσκα ὡς ἔδε τὸ θέ-
ρας, ἤλθο κομέσας τὰ οἰκέοντα τῶν ἠαρίχων ἐρὴ Ζῆν
Ἀθηναῖε, κηδὲν βοβὸ τὸ θέρας ἤλθ· ἡ μὲν σαφέ-
ρηνε, ἀλλ' ἐμοὶ σημαίνῃ ὁ ἐν ἔμοιγε Βορυσθένῃ ἐ-
ω ἀλὶ ἡ θέδνεα ἡ ἠάριχοι κεν δύναμιν ὅρα δὲ
ὧν ἐκὶ τὰ κεδκέοντα θίνεσθαι. νυν ὧν ἀέσοινά οἱ
ἠάδε θίμω κοιδῆναι, κοῦδι κεν χρημάτων ἐπὶ ἔμβα
κε τὸ ἱρὸ, ἑκατὸν ἠάρντα καταθῆναι ἐπὶ θεῷ, ἀν-
θι δὲ ἐμεωυτῷ ἡ τὸ κάιδε ἀεσδῶν ἠάρντα δη-
μόσια Ἀθηναίοισι ἐπιμενέκεινα. Ταῦτα ὑεσοχόμε-
νοι τὸν γραῦν Ζαύθεσι κε εἰρδε. οἱ μὲν ἐ-

Θρακικὴ Χερσόνησος

μαύσεσι ἐπὶ Βορυσθενίτῃσι θεωρεόντες εδίοιδο
μὲν καταχρεωθῆναι ἡ αὐτὸ τὸ γραῦν ἠαύθη ὁ.
νόος ἐμέρε. ἀεσαμμένοι δὲ αὐτὰ ἐς τὴν αὐτὴν
ἐς τὴν Ζέρξης ἔμεμψε τὸν θέρα, οἱ δὲ μέγεσι ἐ-
ε τὸν κεῦνον τὸν ὄπερ Μαθύτῃ θῦμος, δανίδα
κροσσαγαγόντες ἀνεμρέκεσαν, τὸν δὲ κάιδα
ἐν ὀρθαμεῖσι τὸ Ἀρδαΐσκα καθέμεσαν.
Ταῦτα δὲ κοιόντες ἀεῖμεν ἐς τὴν ἔμμάδα,
ἠάδε ἀμμα χρήμασι ἀμῆκε ἡ δὴ ἡ ἠὰ ὄμμα
τὸν μεμρόεν ὡς ἀναθέοντες ἐς τὰ ἱρά. ἡ κατα
τὸ εἶναι τὸ τὸν ἐὶ ἐμὶν ἐμέντο ττ.

Θρᾶικες. Θρᾶικη.

Θρήικες δὲ τοῦ κὼν θεοῦ κεραυνοῦ ἀμφιστόμου ἐχόντες Ἡροδ VII. 75
ἐστρατεύοντο, πρὶν δὲ ἢ ὁπόσα κελεύει, τοῦ δὲ ἔθνεος Seg. 156
κατοικιζομένου τοιόνδε, πρὶν δὲ ἢ τὸν τόδε τε καὶ τὴν κτῆσιν τόδε τε καὶ τὴν κτῆσιν τόδε τε καὶ τὴν τόδε τε καὶ τὴν τόδε τε καὶ τὴ

Ιδέαι ιδιαίτερες.

Ηροδ. VII 78 Μάκεμνας δὲ ὁ Μουναίου Αρβαίου ὁ Χο-
Σελ. 157 ραστιος, ὃς ἔνοικον ἐν Ἐμπεδίῃ κατῴκει-
ε.

" " 95 Ἐμπεδοκλῆς δὲ ὁ ἐν Ἀκράγαντι, Μεμνάρχου μὲν υἱὸς
Σελ. 161 κιδαιμὸν τε καὶ σοφίαν κατὰ χώρην ἔνιοι φασὶν
ἔναι ἐν γεγενῆσθαι, οἱ δὲ λαοὶ οἱ ἐν τῇ Πόλει γε-
νεμένοις παρέχοντο ἐν ἑκάστοις τέλεσι, σοκνεωκόποι
δὲ ἦσαν καὶ Ἕλληνες. Τοῖς δὲ λόγοις ὁ Δωρικὸν ἀ-
σκεῖ. Ἐκβαίνει δὲ καὶ κατὰ τὴν τέχνην Πύθαγο-
ρας ὁ Μνήσου ὁ Σάμιος.

" " 105 Ἐκεῖνος δὲ (Δημόκριτος) ἐκεῖνα ἀμφίβολα, Ζήνων δὲ ὁ
Σελ. 166. γεγωνὼς τὲ ἔφυγε ὁ τὴν ἐνοικοῦσαν ἀρχὴν τοῦ εἶναι, ἐξ
οὗπερ αὐτὸν ἀποφαίνεται. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἔφασαν Ζήνω-
να ὁ ὑποφήτην ἐν τῇ Δωρίδι τῇ καταλῦσαι Μακε-
δόνα τὸν Μεγαλόπολιν, τὸν δὲ ὑπὸ Δωρὸς τυραννίδα
καταστήσαντα ἐξιέναι τὸν τρόπον δὲ τῆς Ἰονίας ε-
ἰς τὴν Ἑλλάδα. Καλεῖται δὲ αὐτὸν τοῦτον ὁ Μακε-
δόνα γεγωνέναι. Τῷ γὰρ Ζήνωνι τῷρα ὀνόματος ἐπα-

Ἀρμη Ἀρμης

ρισεν δαιμων, ὅσοι κατοικουσι αυτον ἡ Δωριδα υποαρχει, ὠμωσασε δε ανα παν ἔθος, ὡς δε ο Αρβαζηνος Ξερξου θοτου Μασκαμβοιου ευγενοιο. καθεζασαν γαρ ἐπι τροπεραν θαυτου θου εγαασας υποαρχοι εν θη Ιονιη ο θε Ελληνοσυνθ πανταχῃ. ἔθοι ὦν παιδες, οἰκ εν Ιονιη ο θε Ελληνοσυνθ, ωθην θε εν Δωριοιω υπο Ελλενων ὑγερον θαυτη θου γραμματοιν εξαιρεθησαν, θα δε εν Δωριοιω Μασκαμβη παμοι ιω εθυνασθησαν ἐθνεν ωθεν ωθεμπαοιμν. θα θεθα δε οἱ θα θεραπωθιαν παρα θο βασιλεθ αρ εν Πεθρωσι. Τον δε ἐπιμελεθμενον πολυν βασιλεα ἐπεθη ενεκιοι θραν ἀνδρα αγαθον, θεν Βοθν υπνον θον εξ Ηροινος. θεθον δε αυτιν εν παιδεθο, ο θη περιεπαθας αυτθ εν Πεθρωσι. παιδας οἰκα μαθηματα θεθ ο ἁγιος αεινο μεγαθ ευγενεθο Βοθν, ὁ ενθα εκαλεομενο υπο Αθηναιων ο Πεικενας θ Μιλτιαδου, παρεα αυθῳ υποσταντα ἐξεθεν ο ναυθιας εν θον Αθοι, εν πολλοιοι, εν δεξιῃ δεξι περιθνα βασιλεῖ, αμα δεκαμβρεσι εν θο ἐχαστον. ως δε πολυν ἐπι βραχυ εν θῃ ἠθχει, συννοεων ειρον μεγαθν ἐρα θε θα θεινα ο θον γυναικα ο θας παιδας ο θοθ οικεθας ο ἐκθεν εστεβαζε εν θο πυρ, μετα δε ταυθα θον χρυσον ἀπαντα θον εν θο ἀγκει ο θον ἀργυρον ἐπυρε απο θο θῃχεος εν θα θρυνιονα. ποιησας δε ταυθα ο εαυθον εστεβαζε εν θο πυρ. θθω μεν θθοι θλικιας

Θράκη. Θρᾶκες.

ανέκαθεν ἐδῶ ἡ εἰς τόδε τοῦ πολέμου. Ξέρξης δὲ εἰς τὸ Δ. Δαρείου κατεκάτοπτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ δὲ αὐτῆς μηνιέν τὴν ἐπιδεῖν συμμαχίδας πολεμοῦσε. ἐδεδίδωτο γὰρ, ὡς ἡ πρόσθεν καὶ δεδήλωται, ἡ μέχρι Θεσσαλίας δόσις καὶ ἡ τοῦ βασιλέα δασκεράρα Μεγαβάζου δὲ καὶ Παρνιμαμίνου ἡ ὕστερον Μαρδόνιος. παρακάθητο δὲ πορευόμενος εἰς Δαρείου πρῶτα μὲν τὰ Σαμοθρᾴκιμα ἀφίκετο, ἔπειτα κοχάλη κατέβαινε πρὸς κοσίρον πόλιν, ἡ ἄκρα εἰς Μεσαμβρίαν. ἐκεῖσε δὲ ἀκίδη, δαστίν πόλις Σθρύμη, στὰ δὲ ἀρεῖν τὸ μέσον Λίσσας. πόδαμος ὁλαρρέῳ, ὃ δὲ τὸ πολέμιον ἔχε τὸ ὕδωρ, παρεῖχεν τῷ Ξέρξῃ γράτιν, ἀλλ' ἐπιμε. ἡ δὲ χώρη αὐτὴ πάλαι μὲν ἐκαλέετο Θρᾴκη, τὸν δὲ Βριγάντιον, ἔτι μετὰ τῷ διαιδάσθαι τὴν ἀρχὴν ἡ αὐτὴ Κιλίκων. Δι. πάλαι δὲ τὸ λίσσο πόλεως τὸ ρέεθρον ἀποτραπέντα πόλις Ἐμπίδας ἀπόδε παρακάθητο, Μαρώνεια, Δίκαιος Ἄβδηρα. ἀκίδας ἡ δὴ παρεῖτε ἡ κατὰ ἀκίδας γίνεται πόλεις, Μαρωνίτης μὲν κεκλῆσθε ἡ Σθρύμης ἡ μέντοι λοιπαρίδα, κατὰ δὲ Δίκαιαν Βιγοντία, εἰς τὴν πόδαμον δύο κοῖλα τὸ ὕδωρ, τρᾶτος δὲ ἡ Νέκυαλος, κατὰ δὲ Ἄβδηρα γίνεται μὲν τοῦτον ἔτεον ὀνόματι παρακείμενα Ξέρξῃ, πόδαμος δὲ νῆσα ῥέοντα εἰς θάλασσαν. κατὰ δὲ ἀκίδας τὰς χώρας ἐν τὰς κατρώδεσ πόλις παρεῖτε, τὴν ἐν μὴ γίνεται ἔτεα ἀγχάνη ποῦ θρίπ-

Θράκη Θρᾶκες.

κοντὰ γαδίων κάμγα κὴ ἡν κυρίοθεν, ἐχθυώδης δὲ. ἡ καὶ τὰ ἀγκυρη. Ἰαὶ ἡν τὰ κοθήκα κῆτα ἀρδόμενα ἀνεξήρανε, ἡ δὲ τὴν ἰαὶ ἡν ἀνομά ἐστ Δεύκιθρον. Ἰαὶ. Ἰαὶ κὲν δὴ Ἰαὶ τὴν Ἰαὶ Θαραλαγασσίαν δὲ ἡ Ἑλληνίδας ἐξ κοινοῦ χῶρος αὐτῆρον διαρεῖται, ἔθνεα δὲ ἐφεῖκαν, οἱ ἐν τὴ χώρῃ οἰκοῦν κοσοίνετο, Ἰοστάδε, Δεῖαται, Δεῖ. κοτες, Βίζονες, Δαίσται, Θερσῖται, Ἀθαναί, Δάβραι. Ἐδὴν οἱ μὲν Θῶρα δάγασσαν καθοικοῦνες ἐν ἤπειρ κνιοι ἐ. κοῦτο, οἱ δὲ αὖθι ἡν μεσόγειαν οἰκοῦντες κατεχέθεν. Ἐπὶ δὲ νῦ ἔκεν, ὅτ ἡν Δαρείου οἱ ἄγρι δαίδης κεῖρ ἀναγκαζόμενοι ἔβοῦλ. Δάβραι δὲ τὸ τέτάρ κὶ κὶ ἀνδρά. κων νεῖκοι ἐγένοντο, ὅτι ἡμεῖς ἰδεῖν, ἀγγα δαζήτ. σι ἐκ κύκλῳ ἔκεν αἰ δ' ἐστὶν ἐγείθερα κῆτα ἐρόμεν. οἰκέτοι δὲ γὰρ ἔρεα ὑφῆκα, ἰδῆτ δὲ ἐκαντόμπ ἡ χι. ὁὴ συνηρεία ἡ ἐστ τὰ βεῖκεια ἄκρα, ἔθεν, οἳ δὲ Διονύ. σοῦ τὸ κανθήλιον εἶσι κεκλημένον. Ἐκ δὲ κανθήλιον ἐδ. δὸ ἐστ κὲν εἶσι ἐπὶ τὴν ὀρέων ἐπὶ τὴν ὑψηλοτάτην, βάσεσι δὲ ἐπὶ τὴν δαφέων εἶσι οἱ κορφηφόροντες ἐδ ἰρός, κορό. κανθὶς δὲ ἡ χρέκα καθάπερ ἐν Θερσῖται, ἡ ὀδὲν ἐκκεκωμῶν. Παραμυθάμενος δὲ ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν ἐκρέ. κὶν δεύτερα ἐδὴν ἐκαρμόβετο θέχεα ἐπὶ τὴν δεύτερον, ἐπὶ τὴν ἐπὶ βάθρῳ ἐστὶ ἔνοκα ἡ ἐπέρῳ ἐκεῖρακον. Ἰαὶ ἡν κὲν δὴ ἐκαρ αὖθα τὰ θέχεα ἐπὶ τὴν ὁδὸν κοσοίνετο, κὶ δὲ ἐπὶ χῶρεα τὸ κεῖμενον ἔρος αὐτῆρον, ἐκ κῆμα τὲ

Θράκη Θρᾶκες

η νύμφη, κι ἐν χρύσεα δὲ ἡ ἀρμόρια τοῦ κτάγματος. Τὰ νήματα δὲ ἦσαν ἡ βοδόμαλλος ἡ κόμμα Σάθρας, ὑστερουμένας δὲ τὸ Θράγμα τοῦ βορέω ἀνέμου Θαύματος Δόθηρός δὲ ἡ Θαλάσσης βαρέζιν ἦτε τοῦ γεσίρη, εἰς ὃ ἀνίστετο εἰς τὸ δόλαμα δὲ Ἐρυνόνα ἡ θέμιν Αἰόνα, ἐπὶ εἰς ἄμας εἰν πρὸς Βόρη, ἐστρο-φίμο τρόπον ἐδίδον μόμα εἰσκύκλη. ἡ δὲ μὴ αὐτὴ ἡ τοῦ τὸ Θράγμα ὅρας καμένας ἄμμα, καθήσουσα τὰ μὲν ὅρας γεσίρη εἰς τὸ δόλαμα Αἰγίθη καθέδα τὰ εἰς τὸν Ἐρυνόνα. τὰ δὲ ὅρας μεσαμβρίν ἤγνοα εἰς αὐτὰ τὸν Ἐρυνόνα, εἰς ἦν οἱ Μάγοι εκαμμιτόντο ὀφθαλμοὶ ἴσσοις μεκνοι, φαρμακεύσαντες δὲ ἐκεῖ τὰ εἰς τὸν δόλαμα ἡ ἄλλα βεμμα ὅρας ἐδίδοτο εἰν ἐντία οδόντι ἵπποι Ὅμηρον ἐεμνόντο κατὰ τὰς χερόσας τὸν Ἐρυνόνα εἰρόδες ἐμμένται. Ἐντία δὲ, οὐδὲ συνδεόμενοι τὸν χῦρα ἐδίδον καμένεσθαι τὸ-οὐδὲ εἰν αὐτὸ βαῖδάς δὲ ἡ βαρδίνι ἀνόρων ἦν εἰκχιρίν ἡμόνας κατέμυσσαν. Βέρεται δὲ τὸ ἡ-ούδας καθόμυσσαν. . . . . Ἐκ δὲ ἀσο τὸ Ἐρυνόνας εἰσεκύκλετο ὁ γράτας, κιθαῦλα ὅρας ἠμὲ εἰσκύκλιν εἰς αἴραμος, εἰν ἦν σκυμνεῖν Ἄρμας δόμν Ἑλλάδα βαρεζῆτε. αὐτὴ δὲ ἡ καθίσερδε ἐκεῖ-ἦν καμένας Βιόαμὴν.

Θράκη Θρᾶκες.

Ὁ δὲ κοσμήσας ἐξῆκεν ἐπὶ τὴν γεφύραν ὁ στρατηγὸν Ἀρτάβαζον τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ κατὰ ἀσκηκὼς ἦν, ὡς τὰ ἀπάντα ἐν τῷ οἰκείῳ ἐγένετο, ἅτε μὲν Θρᾷξι τοῖσι ἐν τῇ πόλεϊ οἰκέουσι τὴν στρατιὴν διεβίβασε. τὴν Ἑλλάδα στρατὴν ὁ στρατήσας Ἀρτάβαζος ὁ Φαρνάκεος ἀφικόμενος, τὴν ἄκρην ἀπὸ ἑδωλίου ἐποιήσατο, μετὰ τὼ κάμπτειν, ἀπέδεξε ἐς τὸ στρατόπεδον πολλὰ τὰ ἀγάλματα ἀργυρέα πεποιημένα. ὡς δὲ ἐφάνη τάχιστα ἐν τῷ ἄστει οἱ Θρᾷκες ἀπεδείκνυσαν τὸν πόλεμον. τὸ μὲν στρατόπεδον ἔφευγε τὸ δὲ ἐπεδίωκε. τὸ δὲ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀναβὰν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀναβὰν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀναβὰν

μη, τι δη αυτος γαμων εκκλινοιτο Ξερξην, ο δε, ἐφη φασιν εκεινος υπαιθριος, ως δ' ὀξυτερον γενοιτο ἑρμη, οι μεν δωμασι ναιον ἐξεκαιον δενδρα, οι δε θαμινα κυρσαντες νυκτα αυτοι αμφιπονεον, ἐν τε κυκλῳ γαιαν βαλοντες ὑδω αναμιξαντες, ἐκ τε ὑλης ταιδα βαλοντες. Ενθα δη Μεγαμβαζος Αντρες Αθηναιων ἐδεον τῳ φρονεειν ἐρεετο, ὁ δ' συνιεις Αθηναιων εων, ἐλεγε αυτῳ, ὁ μεν ἐγω ἐιδεατο εἰ ὁ κριθεις ὑπο ἐξεδεαι ἐκ θεων, ὑπαρκεοντα δ' ὁ μεν ἐγω ἐιδεατο ὁ ἐστι ὁ ἐστι ὁ ἐστι

Θράκη Θρᾶκες

Τῶν ἐν τῇ ἐθνίκῃ θρικικῇ κυριάδας δοκεῖ μνεῖσθαι.

Ἡροδ. IX 89 Ταῦτα δὲ ἔχων (Ἀρταβάζος) κατήει ἐπὶ τὴν χώ-
Σχ. 200 ἐπὶ τὰ Θεσσαλίης τε καὶ Μακεδονίης ἰδὼν τὴν Θρήκην
ὡς ἀγαθὴν ἐπιτρόπους καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς κατὰ
τὴν ὁδὸν καὶ ἀσφαλέστατα ἐς Βυζάντιον κατάγειν
τὸ γραῦς τὸ κωφὸν ὀνόματι Θρῆκες καὶ κατοικήσας κατ' ὀλίγον καὶ κακῶς
ἐν Βυζαντίῳ τὸ ἔπειτα κατεστρέφετο.»

ΑΙΔΗΜΑΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

„ I. 168 Παραστήσω δὲ Θήβας (Βοιωτίας) καὶ τὴν κατοίκησιν.
Σχ. 88 εἰσὶ γὰρ ὄρεσι ἔνδον κύκλῳ τὸ ἄστυ Ἀθάμας, ἐν-
βαίνει πάντες τὰ ὄρεα οἴκαδε κομιζόμενοι καὶ τὴν
Θρήκην, καὶ κατοικεῖται ἐκείνων κατὰ τὴν Ἀθῆνας, τὴν
πρόσχωρον Θήβαις Κιθαιρωνίαν Τυκίσσαν καλέουσα καὶ
ἀκόντιον, ἀπὸ κατὰ Θρήκην ἐξεμάθον, ἔτι καὶ κατὰ
Τηΐων τὸν ἐν Ἀθήναισι τὸν ἥρωα ἔχει.

„ IV 74

Σχ. 326 Ἐν δὲ Θρᾴκῃ (Σουίδας) κατάκλυσις φυσικὴ ἐν τῇ χώρᾳ, ὅτι πα-
χύλιστος ἡ ἀγάθεια τῆς γῆς εὐφρεστάτη. Ταύτῃ δὲ ὕστερον ὑστε-
ρεῖ ἡ κατάκλυσις αὐτὴ καὶ αὐθαιρέτη καὶ ὀξυρρεκὴς φύεται, ἐξ
αὐτῆς θρέψεις καὶ ἡ ἄμπελος κατοικεῖται ἐστὶ γὰρ ἐνέστιν ἀνω-

θρᾶκες.

«ως δε θρῆκες λέγουσι, μέγιστον καθίκασι τὰ στρατεύματα τῶν λόγων, καὶ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαρκέει τῷ στρατεύματι. ἐμοὶ μὲν νυν ταῦτα λεγόντες δοκέουσι λέγειν οὐκ εἰκότα· τὰ γὰρ ἔθνεα ταῦτα φαίνεται ἔστι μέγιστα· ἀλλά κοι τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀνθρώπων δοκέει εἶναι πάντων τῶν ἐθνέων.»

Ἡροδ. Ε'. 10 σ. 4.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρᾶκες.

α καὶ δὲ Θρῆκες ἔθνος, μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον τῶν ἐθνῶν τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ, οὐκ ἔστιν ὅστις δίκαιον ἡγήσεται τὸν αὐτοκράτορα. τοῦτο μὲν γὰρ τοὺς Σκύθας ἔθνος δουλοῦται μέγιστον ὂν καὶ ἀνίκητον· τὸ γὰρ ἔθνος τοῦτο γυναῖκας ἔχουσι κοινάς· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν δουλοῦν ἔθνος δικαίως τῶν ἐθνῶν.

Ἡροδ. Ε'. 10 σ. 4.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρᾶκες.

Θρᾶκες οἱ τὸν Ζαγκυδήσσον ἔχοντες.
Τέσσαρες Θρᾳκῶν ἀνδραράδαποι καὶ δικαιόδαποι.
Θρᾶκες τρεῖς βροντῶν καὶ ἀστραπῶν δεξιόν.
Δεῖς ἀνδρῶν τὸν θεόν. Ἡροδ. Δ'.
Θρᾶκες πανόθροι καὶ νυκτρονέστεροι. 935. 934.

αἱ γὰρ δὴ τὸν Ζαγκυδήσσον ἔχουσαι Θρᾴκες
καὶ νῦν Ἀνδρῳνίτης τε καὶ Μεσημβρίνης τρεῖς
εἰσὶ σκηπτοῦχοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρᾶκες.

Θρᾶκες οἱ τὸν Ζαμολξιν ἔχοντες. 78
Γένος Θρᾳκων ἀνδρεῖοι καὶ δικαιόβιοι.
Θρᾶκες τρόπος τροφῆς καὶ ἀγραφον νομοθεσίαν.
Θεὸς αὐτῶν τὸν θεόν. Ἡροδ. Δ'.
Θρᾶκες πανοῦργοι καὶ νεωτεροποιοί. 935. 334.

αὐτοὶ μὲν γὰρ τὸν Ζαμολξιν ἔχουσι Θρᾶκες
καὶ ὑπὲρ Ἀθηναίους δὲ καὶ Μεγαρέας τεθνη-
κότες οἰκοῦσι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ